

**ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Σημ: Με πλάγια έντονα γράμματα αντιγράφεται η διάταξη από την Τράπεζα πληροφοριών.

1. Με την παράγραφο 1 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 9 του άρθρου 4 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«9. «αυτόματη ανταλλαγή»: η συστηματική κοινοποίηση προκαθορισμένων πληροφοριών σχετικά με φορολογικούς κατοίκους άλλων κρατών - μελών στο οικείο κράτος - μέλος φορολογικής κατοικίας, χωρίς προηγούμενο αίτημα και ανά προκαθορισμένα τακτά διαστήματα. Για την εφαρμογή του άρθρου 9, ως διαθέσιμες νοούνται οι πληροφορίες των φορολογικών αρχείων του κράτους-μέλους που κοινοποιεί τις πληροφορίες, οι οποίες μπορούν να ανακτηθούν σύμφωνα με τις διαδικασίες συλλογής και επεξεργασίας πληροφοριών αυτού του κράτους-μέλους. Για την εφαρμογή των άρθρων 9 παράγραφος 1 περίπτωση β, 21 παράγραφοι 2 και 4 και 24 παράγραφοι 2 και 3, κάθε όρος γραμμένος με κεφαλαία γράμματα έχει τη σημασία που αποδίδεται στους αντίστοιχους ορισμούς που καθορίζονται στο Παράρτημα Ι.»

2. Με την παράγραφο 3 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου καταργείται η περίπτωση α' της παραγράφου 5 του άρθρου 9 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«5. α. Πριν από την 1η Ιουλίου 2016, η αρμόδια αρχή του Υπουργείου Οικονομικών, κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1, παρέχει στην Επιτροπή ετήσια στατιστικά στοιχεία σχετικά με τον όγκο των αυτόματων ανταλλαγών και, στο μέτρο του δυνατού, πληροφορίες σχετικά με τις διοικητικές δαπάνες και οφέλη που συνδέονται με τις πραγματοποιηθείσες ανταλλαγές.»

3. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 4 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 21 του ν. 4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«3. Τα πρόσωπα που είναι δεόντως διαπιστευμένα από την Αρχή Διαπίστευσης Ασφαλείας της Επιτροπής επιτρέπεται να έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές, μόνον εφόσον είναι αναγκαίο για σκοπούς διατήρησης, συντήρησης και ανάπτυξης του δικτύου CCN.»

4. Με την παράγραφο 1 του άρθρου 5 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 22 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«2. Η αρμόδια αρχή του Υπουργείου Οικονομικών, κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1, κοινοποιεί στην Επιτροπή μια ετήσια αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών που αναφέρεται στο άρθρο 9, καθώς και των πρακτικών αποτελεσμάτων τα οποία επετεύχθησαν. Η μορφή και οι όροι κοινοποίησης αυτής της ετήσιας αξιολόγησης εγκρίνονται από την Επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 26 παράγραφος 2 της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ.»

5. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 5 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 22 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«3. Η αρμόδια αρχή του Υπουργείου Οικονομικών, κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1, παρέχει στην Επιτροπή για τους σκοπούς της αξιολόγησης των άρθρων 1 έως και 25 στατιστικά στοιχεία, που συντάσσει η Επιτροπή, με τη διαδικασία του άρθρου 26 παράγραφος 2 της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ.»

6. Με την παράγραφο 3 του άρθρου 5 του σχεδίου νόμου καταργείται η παράγραφος 4 του άρθρου 22 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163), που έχει ως εξής:

«4. Οι πληροφορίες που κοινοποιούνται στην Επιτροπή, δυνάμει των παραγράφων 1, 2 και 3, χαρακτηρίζονται ως εμπιστευτικές σύμφωνα με τις διατάξεις που εφαρμόζονται στις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτές οι πληροφορίες, καθώς και οποιαδήποτε έκθεση ή έγγραφο που συντάσσεται από την Επιτροπή βάσει αυτών, μπορούν να διαβιβάζονται σε άλλα κράτη-μέλη. Αυτές οι διαβιβαζόμενες πληροφορίες καλύπτονται από το υπηρεσιακό απόρρητο και χαίρουν της προστασίας που παρέχεται σε παρόμοιες πληροφορίες δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας του κράτους-μέλους που τις έλαβε.

Οι εκθέσεις και τα έγγραφα που καταρτίζει η Επιτροπή και που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται από τα κράτη-μέλη μόνον για λόγους ανάλυσης αλλά δεν δημοσιοποιούνται ούτε καθίστανται διαθέσιμες σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ή φορέα χωρίς τη ρητή συμφωνία της Επιτροπής.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Άρθρο 7:

Παράγραφος 1: Η περίπτωση β) της παραγράφου 2 του άρθρου 7, που αντικαθίσταται με το άρθρο 7 του σχεδίου νόμου, έχει ως εξής:

«β) η ανάληψη από υποκείμενο στο φόρο αγαθών της επιχείρησής του για την ικανοποίηση αναγκών του ή του προσωπικού της επιχείρησης και γενικά η δωρεάν

διάθεση αγαθών για σκοπούς ξένους προς την άσκηση της επιχείρησης. Εξαιρούνται τα δώρα μέχρις αξίας δέκα (10) ευρώ(1) και τα δείγματα που διαθέτει ο υποκείμενος στο φόρο για την εκπλήρωση των σκοπών της επιχείρησής του. Ως δώρα που επίσης εξαιρούνται θεωρούνται και τα τρόφιμα, φάρμακα, ρούχα ή άλλα αγαθά για την κάλυψη αναγκών, πλην εκείνων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, που διατίθενται δωρεάν σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που έχουν συσταθεί νόμιμα στην Ελλάδα και έχουν αποδεδειγμένα φιλανθρωπικό ή κοινωφελή σκοπό, προκειμένου να διανεμηθούν αποκλειστικά για την εξυπηρέτηση ή την ανακούφιση ευπαθών κοινωνικών ομάδων χωρίς αντάλλαγμα, εφόσον τα αγαθά αυτά δεν θέτουν σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία. Ως τέτοια αγαθά θεωρούνται αυτά τα οποία δεν είναι κατάλληλα προς πώληση ή αξιοποίηση ιδίως λόγω λαθών ή ελαττωμάτων ή ελλείψεων στη συσκευασία, την επισήμανση ή το ζύγισμα, ή λόγω απόσυρσης από την αγορά ή λόγω εγγύτητας προς την ημερομηνία λήξης. Ως δώρα που επίσης εξαιρούνται θεωρούνται και τα αγαθά που παραδίδονται στις Υπηρεσίες του Δημόσιου Τομέα, στους ΟΤΑ, στα ΝΠΔΔ (όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 14 του ν. 4270/2014), στα εκκλησιαστικά ΝΠ, καθώς και στα ΝΠΙΔ ή στις οντότητες που εποπτεύονται από τους παραπάνω φορείς, προκειμένου να διατεθούν για την κάλυψη των αναγκών των προσφύγων, ανεξαρτήτως της αξίας και των προδιαγραφών κατασκευής αυτών.»

Παράγραφος 2: Με το άρθρο 11 αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 35 του Κώδικα ΦΠΑ, το οποίο έχει ως εξής:

«Ειδικά για την παράδοση του παραγγελέα προς τον παραγγελιοδόχο, στην περίπτωση παραγγελιοδοχικών πωλήσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5, παράγραφος 2, αγροτικών προϊόντων για λογαριασμό αγροτών φυσικών προσώπων, υπόχρεος για την καταβολή του φόρου είναι ο παραγγελιοδόχος.»

Άρθρο 8: Το άρθρο 177 του ν. 2960/2001, το οποίο αντικαθίσταται με το άρθρο 8, έχει ως εξής:

1. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες κατάσχονται χερσαία ή εναέρια μεταφορικά μέσα ή εμπορευματοκιβώτια, ως αντικείμενα λαθρεμπορίας ή ως μεταφορικά μέσα αντικειμένων λαθρεμπορίας ή λαθρομεταναστών, το Υπηρεσιακό Όργανο το οποίο επέβαλε την κατάσχεση ή η Υπηρεσία στην οποία υπηρετεί αυτό, τα παραδίδει μαζί με αντίγραφο της Έκθεσης Κατάσχεσης στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή, συντασσομένης Έκθεσης Παράδοσης και Παραλαβής.

Το ίδιο ως άνω όργανο ή η Υπηρεσία επισυνάπτει τα πρωτότυπα της Έκθεσης Κατάσχεσης και της Έκθεσης Παράδοσης και Παραλαβής στα υποβαλλόμενα στον αρμόδιο Εισαγγελέα στοιχεία της προανάκρισης και κοινοποιεί υποχρεωτικά προς την Τελωνειακή Αρχή και τον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού (Ο.Δ.Δ.Υ.) αντίγραφο του διαβιβαστικού εγγράφου της προανάκρισης.

Όταν κατάσχονται πλωτά μέσα ως αντικείμενα λαθρεμπορίας ή ως μεταφορικά μέσα αντικειμένων λαθρεμπορίας, ναρκωτικών ουσιών, όπλων και εκρηκτικών ή μεταφοράς λαθρομεταναστών, η κατά τόπο αρμόδια Λιμενική Αρχή φυλάσσει αυτά και αν είναι η κατάσχουσα αρχή διαβιβάζει αντίγραφο της Έκθεσης Κατάσχεσης στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή και στον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε.. Ο Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. έχει τη διαχείριση αυτών και προβαίνει στην εκποίηση τους σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

Τα πλωτά μέσα παραμένουν στην παραφυλακή της Λιμενικής Αρχής μέχρις ότου παραδοθούν στον αναδειχθέντα από τις δημοπρασίες του Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. αγοραστή ή έως ότου δοθεί η εντολή καταστροφής τους, εφόσον δεν προκύψει αγοραστής.

Αν ήθελε διορισθεί ειδικός μεσεγγυούχος από τη Λιμενική ή Τελωνειακή Αρχή, αυτός ορίζεται από τον ειδικό κατάλογο πραγματογνωμόνων και οφείλει να παραδώσει πλήρη παραστατικά για τα πραγματοποιηθέντα έξοδα του στην κατά τόπο αρμόδια φορολογική αρχή.

2. Η Τελωνειακή Αρχή, στην οποία παραδόθηκαν τα αντικείμενα ή μεταφορικά μέσα αντικειμένων λαθρεμπορίας που αναφέρονται στην παράγραφο 1, συντάσσει την κατά περίπτωση έκθεση επαλήθευσης, με την οποία προσδιορίζει τους δασμούς, φόρους και λοιπές επιβαρύνσεις που αναλογούν στην εισαγωγή τους και αποστέλλει αντίγραφο της στον αρμόδιο Εισαγγελέα μέσα σε ένα μήνα από την παράδοση των αντικειμένων και μεταφορικών μέσων που κατασχέθηκαν.

3. Εντός δέκα (10) ημερών από της αποστολής της Έκθεσης της προηγούμενης παραγράφου στον αρμόδιο Εισαγγελέα η Τελωνειακή Αρχή υποχρεούται να παραδώσει τα κατασχεθέντα εξαιρουμένης της περιπτώσεως των πλωτών μέσων με δαπάνες και με μέσα του Οργανισμού Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού, μαζί με αντίγραφα της Έκθεσης Κατάσχεσής τους, της Έκθεσης Παράδοσης και Παραλαβής τους και της Έκθεσης Επαλήθευσης, στην πλησιέστερη Υπηρεσία του Οργανισμού Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού προς φύλαξη, συντασσόμενου σχετικού Πρωτοκόλλου Παράδοσης και Παραλαβής, του οποίου αντίγραφο αποστέλλεται από την Τελωνειακή Αρχή στον αρμόδιο Εισαγγελέα και εφόσον είναι δυνατό κοινοποιείται στον καθ' ου η κατάσχεση.

4. Ο Οργανισμός Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού αμέσως, μόλις παραλάβει τα αντικείμενα της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, συντάσσει, με τη σύμπραξη τελωνειακού υπαλλήλου, Έκθεση Κοστολόγησης για την αξία που έχουν στο εσωτερικό, στην οποία αναφέρονται με κάθε λεπτομέρεια τα στοιχεία της ταυτότητάς τους και η κατάσταση στην οποία βρίσκονται και στέλνει αντίγραφο αυτής της Έκθεσης στην Τελωνειακή Αρχή και στον Εισαγγελέα.

5. Το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών, αν κατά την κρίση του συντρέχει η αναφερόμενη στην παράγραφο 4 του άρθρου 160 του παρόντος Κώδικα περίπτωση μη δήμευσης των κατασχεμένων, μπορεί, μετά από αίτηση του ιδιοκτήτη, να διατάξει, με αμετάκλητη απόφασή του, την άρση της κατάσχεσης και την απόδοσή τους στον ιδιοκτήτη. Η δικαιοδοσία αυτή του Συμβουλίου ασκείται μόνο αν, η μεν υπόθεση δεν

έχει ακόμη εισαχθεί στο ακροατήριο του αρμόδιου Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, το δε αντικείμενο ή μεταφορικό μέσο λαθρεμπορίου δεν εκποιήθηκε ούτε διατέθηκε, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 7 αυτού του άρθρου.

Το Δικαστήριο, χωρίς να δεσμεύεται από το Βούλευμα, αποφασίζει με οριστική απόφασή του, ανάλογα με την περίπτωση, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παραγράφους 1 έως 3 και στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 160 του παρόντα Κώδικα.

Σε κάθε περίπτωση για την εκτέλεση του βουλεύματος ή της δικαστικής απόφασης για απόδοση των κατασχεμένων, απαιτείται η καταβολή προηγούμενως των μη καταβληθέντων εισαγωγικών δασμών και λοιπών φόρων ή της τελωνειακής οφειλής στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή.

6. Το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών μπορεί επίσης, μετά από αίτηση του ιδιοκτήτη, να διατάξει, με αμετάκλητη απόφασή του, την άρση της κατάσχεσης και την απόδοση των κατασχεμένων στον ιδιοκτήτη, εφόσον αυτά δεν έχουν εκποιηθεί ή διατεθεί και υπό τον όρο της κατάθεσης χρηματικής εγγύησης ισόποσης με την αξία, που έχουν στο εσωτερικό, προκειμένου η εγγύηση αυτή να επέχει θέση αξίας του κατασχεμένου και υπόκειται στη δήμευση, που προβλέπεται από το άρθρο 160 του παρόντα Κώδικα.

7. Κάθε Βούλευμα ή απόφαση σχετικά με άρση της κατάσχεσης και απόδοσης των μεταφορικών μέσων, που αναφέρονται στην παράγραφο 1, στον ιδιοκτήτη καθώς και κάθε απόφαση για δήμευσή τους κοινοποιείται αμελλητί από τον Εισαγγελέα στην Τελωνειακή Αρχή και στον Οργανισμό Διαχείρισης Δημοσίου Υλικού μαζί με βεβαίωση, που συνοδεύει τα στοιχεία αυτά ή και αυτοτελή από την οποία φαίνεται η ημερομηνία του αμετάκλητου αυτών. Αν μέσα σε τρεις (3) μήνες, από την ημερομηνία που επιβλήθηκε η κατάσχεση, δεν έχει εκδοθεί ή δεν έγινε αμετάκλητο τέτοιο Βούλευμα ή απόφαση, ο Εισαγγελέας είναι υποχρεωμένος να ανακοινώσει αμελλητί το στοιχείο αυτό στις πιο πάνω Υπηρεσίες. Την αυτή κοινοποίηση ή γνωστοποίηση δικαιούται να ενεργήσει και κάθε ενδιαφερόμενος και με τις ίδιες συνέπειες.

«Ο Οργανισμός Διαχείρισης Δημοσίου Υλικού, εάν μετά την παρέλευση τριών (3) μηνών από την ημερομηνία κατάσχεσης, δεν έχει λάβει την πιο πάνω έγγραφη γνωστοποίηση ή ανακοίνωση προβαίνει στην παραχώρηση των μέσων αυτών κατά χρήση στις Υπηρεσίες του Δημοσίου μετά από γνώμη της Γενικής Γραμματείας του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης για την αναλογική κατανομή τους στις υπηρεσίες του Δημοσίου. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης μπορεί να καθορίζονται τα θέματα σχετικά με την παραχώρηση κατά χρήση των μέσων αυτών στις υπηρεσίες του Δημοσίου, την ηλεκτρονική καταγραφή τους και κάθε σχετικό θέμα για την εφαρμογή της διάταξης αυτής. Όχημα το οποίο έχει κατασχεθεί ή δεσμευτεί και ευρίσκεται στον Οργανισμό Διαχείρισης Δημοσίου Υλικού πέραν του εξαμήνου, παραχωρείται κατά χρήση για την κάλυψη υπηρεσιακών

αναγκών του Δημοσίου με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης. Σε περίπτωση δικαστικής δικαίωσης το όχημα αποδίδεται στον ιδιοκτήτη του, στον οποίο καταβάλλεται εύλογη αποζημίωση για το διάστημα χρήσης του οχήματός του ύστερα από έκθεση εκτίμησης του ΟΔΔΥ.

Εάν, μετά την εφαρμογή της διάταξης του προηγούμενου εδαφίου, μένουν αδιάθετα μέσα, τότε ο Οργανισμός Διαχείρισης Δημοσίου Υλικού προβαίνει στην εκ-ποίηση τους.»

Όμοια εκποίηση ή διάθεση από τον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού γίνεται αν περάσουν έξι (6) μήνες, από τότε που έγιναν αμετάκλητα η απόφαση ή το Βούλευμα για άρση της κατάσχεσης των μεταφορικών μέσων ως αντικειμένων λαθρεμπορίας ή των μεταφορικών μέσων λαθρεμπορευμάτων και απόδοσής τους στον ιδιοκτήτη και δεν έχουν παραληφθεί από τον ιδιοκτήτη από αποκλειστική αυτού υπαιτιότητα και το οποιοδήποτε αντάλλαγμα τους εισάγεται ως Δημόσιο Έσοδο, αποκλεισμένου του δικαιώματος αποζημίωσης.

Η προαναφερόμενη εκποίηση ή διάθεση γίνεται, σύμφωνα με τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις, για την από τον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού εκποίηση ή διάθεση ειδών, που ανήκουν στο Δημόσιο και οι οποίες εφαρμόζονται σε αυτές τις περιπτώσεις ανάλογα.

Για τα πλωτά μέσα μπορούν να γίνουν μέχρι τέσσερις δημοπρασίες εκποίησης. Εάν αποβεί άκαρπη και η τέταρτη δημοπρασία, τότε η Λιμενική Αρχή φύλαξης του πλωτού μέσου θα προβαίνει, μετά από σχετική βεβαίωση του Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε., σε πρόταση προς το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας και το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας για καταστροφή των πλωτών μέσων, σύμφωνα με τα ισχύοντα για τις καταστροφές των πλωτών μέσων των ανωτέρω Υπουργείων.

8. Αν, μετά την εκποίηση ή διάθεση των κατασχεμένων, διατάχθηκε αμετάκλητα η απόδοσή τους στον ιδιοκτήτη, καταβάλλεται σε αυτόν από τον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού ως αποζημίωση:

α) Εφόσον είχαν οπωσδήποτε και από οποιονδήποτε κατά νόμο υπόχρεο καταβληθεί οι προσήκοντες φόροι, δασμοί και λοιπές επιβαρύνσεις:

α.α. ποσό ίσο με την αναφερόμενη στην Έκθεση Κοστολόγησης αξία, αν τα κατασχεμένα έχουν παραχωρηθεί και

α.β. ποσό ίσο με το τίμημα που επιτεύχθηκε στη δημοπρασία, αν έχουν εκποιηθεί.

β) Αν δεν είχαν καταβληθεί οι αναφερόμενοι στο προηγούμενο εδάφιο φόροι, δασμοί και λοιπές επιβαρύνσεις, ποσό ίσο με την εργοστασιακή αξία των κατασχεθέντων, όπως αυτή προσδιορίζεται στην Έκθεση Επαλήθευσης της Τελωνειακής Αρχής μειωμένο ανάλογα, λόγω παλαιότητας και τυχόν ελλείψεων ή ζημιών.

Οι πιο πάνω αποζημιώσεις καταβάλλονται έντοκα από την ημερομηνία που ο Οργανισμός Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού έλαβε γνώση της υποχρέωσής του προς απόδοση, μέχρι της ημερομηνίας έκδοσης του σχετικού χρηματικού εντάλματος πληρωμής.

Προϋπόθεση της ως άνω καταβολής είναι η προηγούμενη καταβολή των μη καταβληθέντων εισαγωγικών δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων, καθώς και κάθε άλλης οφειλής, από πολλαπλά τέλη ή τέλη κυκλοφορίας, που πηγάζει από το συγκεκριμένο μεταφορικό μέσο και εκκρεμεί στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή. Η καταβολή μπορεί να γίνει και με συμψηφισμό.

Μετά την κατά τα ως άνω καταβολή της πιο πάνω αποζημίωσης εξαντλείται κάθε ευθύνη του Δημοσίου και του Οργανισμού Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού.

9. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται ειδικότερες λεπτομέρειες για την αναφερόμενη στις παραγράφους 7 και 8 αυτού του άρθρου εκποίηση ή διάθεση και τον τρόπο καταβολής της αποζημίωσης.

Στα αντικείμενα λαθρεμπορίας και μεταφορικά τους μέσα, που αναφέρονται σε αυτό το άρθρο, εφαρμόζονται κατά τα λοιπά οι διατάξεις του παρόντος Κώδικα, όπως εκάστοτε ισχύει.

10. Η εφαρμογή του παρόντος άρθρου τελεί υπό την προϋπόθεση ότι τα αναφερόμενα σε αυτό μεταφορικά μέσα, δεν προορίζονται για τις ανάγκες των Τελωνειακών Αρχών σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 του ν.1567/1985 (ΦΕΚ 171 Α') δι' αποφάσεως της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής, υπό τον όρο της μεταγενέστερης δήμευσης.

Στην περίπτωση αυτή το Δημόσιο ουδεμία ευθύνη φέρει για τυχαία γεγονότα ούτε υποχρεούται σε άλλες δαπάνες έξοδα ή αποζημιώσεις έναντι παντός.

11. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως και 10 του παρόντος εφαρμόζονται αναλόγως και επί κατασχέσεως μεταφορικών μέσων, μηχανημάτων έργου και εμπορευματοκιβωτίων που χρησιμοποιούνται ως μεταφορικά μέσα ναρκωτικών ουσιών ή λαθρομεταναστών, εξαιρουμένων των περιπτώσεων κλεμμένων αυτοκινήτων. Τα κλεμμένα αυτοκίνητα που έχουν κατασχεθεί ως αντικείμενα λαθρεμπορίας ή ως μεταφορικά μέσα λαθρεμπορίας ή ναρκωτικών ουσιών ή λαθρομεταναστών, καθώς και τα κλεμμένα αυτοκίνητα που ανακαλύπτονται κατά τους ελέγχους ή έρευνες από τα Τελωνεία ή τις Διοικητικές Αρχές του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών ή από τις υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας ή του Λιμενικού Σώματος, παραδίδονται στον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. και φυλάσσονται από αυτόν έως ότου παραληφθούν από τους δικαιούχους τους κατόπιν δικαστικής απόφασης ή άδειας παραλαβής από την αρμόδια Αρχή, και εφόσον καταβληθούν προηγούμενως έξοδα μεταφοράς και φύλαξης. Τα έξοδα φύλαξης καταβάλλονται από τους δικαιούχους, υπολογιζόμενα από την ημερομηνία που η δικαστική απόφαση κατέστη

αμετάκλητη ή από την ημερομηνία που κοινοποιήθηκε στον δικαιούχο η άδεια της αρμόδιας Αρχής για την παραλαβή του οχήματος. Εάν δεν καταβληθούν τα προαναφερόμενα έξοδα εντός εξαμήνου, τα αυτοκίνητα περιέρχονται στην κυριότητα του Δημοσίου. Εάν εντός ενός (1) έτους από την κατάσχεση δεν ανευρεθεί ο δικαιούχος τους και εφόσον δεν έχει λάβει γνώση ο Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. από τον έχοντα έννομο συμφέρον, ότι εκκρεμεί διεκδίκηση των οχημάτων ή των μηχανημάτων έργου ενώπιον δικαστικής αρχής ή αν δεν παρουσιαστεί ο δικαιούχος με αποκλειστική του υπαιτιότητα μέσα σε έξι (6) μήνες μετά την έκδοση αμετάκλητης δικαστικής απόφασης ή βουλεύματος ή διοικητικής απόφασης περί απόδοσης, τότε αυτά εκποιούνται ή διατίθενται από τον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε.. Αν εκδοθεί βούλευμα ή δικαστική απόφαση μετά την εκποίηση ή διάθεση των αυτοκινήτων που διατάσσει αμετάκλητα την απόδοσή τους, σε κατονομαζόμενους δικαιούχους, ο Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. αποζημιώνει αυτούς σύμφωνα με την παράγραφο 8 του παρόντος. Η παράγραφος 9 του παρόντος εφαρμόζεται αναλόγως.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και μετά από εισήγηση του διοικητικού συμβουλίου του Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. και πρόταση της Γενικής Διεύθυνσης Τελωνείων και Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης, ρυθμίζεται το ημερήσιο κόστος φύλαξης, οι δαπάνες φόρτωσης, εκφόρτωσης, καθώς και μεταφοράς των αυτοκινήτων και μηχανημάτων έργου.

12. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να ορισθεί ότι εξαιρούνται από την παράδοση στον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού (Ο.Δ.Δ.Υ.) ένα ή περισσότερα χερσαία, πλωτά ή εναέρια μεταφορικά μέσα, από εκείνα που έχουν κατασχεθεί ως αντικείμενα λαθρεμπορίας ή ως μεταφορικά μέσα λαθρεμπορευμάτων, ναρκωτικών ουσιών και λαθρομεταναστών, καθώς και ότι ανατίθεται η φύλαξή τους σε ορισμένο Τελωνείο. Μετά την περιέλευση της κυριότητας, των μέσων αυτών, στο Δημόσιο λόγω παρόδου των προθεσμιών που αναγράφονται στην παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου ο Υπουργός Οικονομικών με απόφασή του τα διαθέτει σε Τελωνειακές Αρχές, που είναι αρμόδιες για τη δίωξη του λαθρεμπορίου και των ναρκωτικών, είτε σε υπηρεσίες του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.). Αν διαπιστωθεί ότι τα μέσα αυτά δεν είναι κατάλληλα για τις ανάγκες των πιο πάνω υπηρεσιών, ο Υπουργός Οικονομικών με όμοια απόφασή του διατάσσει την απόδοσή τους στον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού. Αν μετά τη διάθεση του μέσου που κατασχέθηκε, διατάχθηκε αμετακλήτως με Βούλευμα ή δικαστική απόφαση η απόδοσή του στον ιδιοκτήτη, καταβάλλεται σε αυτόν από τον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού (Ο.Δ.Δ.Υ.) ως πλήρης αποζημίωση ποσό ίσο με την αξία του μέσου, όπως αυτή ορίζεται στην Έκθεση Κοστολόγησης, στην οποία υπολογίζονται ή όχι, κατά περίπτωση, οι δασμοί, οι φόροι και λοιπές επιβαρύνσεις που έχουν καταβληθεί και που συντάσσεται αμέσως μετά την έκδοση της απόφασης του Υπουργού Οικονομικών για φύλαξη των μέσων που κατασχέθηκαν.

Εφόσον ο δικαιούχος δεν αποδέχεται το ποσό της αποζημίωσης, δύναται να προσφύγει, εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την επίδοση από τον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού (Ο.Δ.Δ.Υ.) της Έκθεσης Κοστολόγησης, στα Διοικητικά Δικαστήρια για τον καθορισμό της αξίας των ως άνω μεταφορικών μέσων.

Η Έκθεση Κοστολόγησης συντάσσεται στην περίπτωση αυτή από τον Προϊστάμενο του Τελωνείου Κατάσχεσης των μέσων, τον αρμόδιο Οικονομικό Επιθεωρητή και ένα μηχανολόγο μηχανικό της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών της οικείας Νομαρχίας ή του Οργανισμού Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού (Ο.Δ.Δ.Υ.). Οι αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών της παραγράφου αυτής κοινοποιούνται στον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού, καθώς και στην αρμόδια για τη σχετική παράβαση Εισαγγελική Αρχή. Στις περιπτώσεις της παραγράφου αυτής, οι κοινοποιήσεις που ενεργούνται από την Εισαγγελική Αρχή γίνονται προς το οικείο Τελωνείο φύλαξης αντί προς τον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων.

13. Όλα τα είδη μεταφορικών μέσων και μηχανημάτων έργου που για οποιαδήποτε αιτία έχουν δεσμευτεί ή ακινητοποιηθεί από τις αρμόδιες αρχές και έχουν παραδοθεί για φύλαξη στον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε., παραχωρούνται ή εκποιούνται από τον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε., εφόσον παρέλθει χρονικό διάστημα δύο (2) ετών από την ημερομηνία δέσμευσης ή ακινητοποίησης και εντός αυτής της διετίας δεν έχει κοινοποιηθεί στον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. έγγραφη γνωστοποίηση περί επιβολής κατάσχεσης ή κίνησης ποινικής διαδικασίας απόδοσής τους στους κατά νόμο δικαιούχους, ή προσφυγής στα διοικητικά δικαστήρια.

Εάν μετά την εκποίηση ή διάθεση των ανωτέρω διαταχθεί αμετάκλητα η απόδοσή τους στον ιδιοκτήτη, καταβάλλεται αποζημίωση από τον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. σύμφωνα με την παράγραφο 8 του παρόντος άρθρου.

14. Από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως για τις περιπτώσεις που κατάσχονται μεταφορικά μέσα ως αντικείμενα λαθρεμπορίας ή ως μεταφορικά μέσα αντικειμένων λαθρεμπορίας, ναρκωτικών ουσιών, όπλων και εκρηκτικών, μεταφοράς λαθρομεταναστών, καθώς και αυτών που έχουν ανευρεθεί ή κατασχεθεί ως προϊόντα κλοπής, ο Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. και οι υπηρεσίες των Περιφερειών στις οποίες σύμφωνα με την απόφαση 2/20010/0025/3.9.2002 (ΦΕΚ 1177 Β' / 11.9.2002) του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών έχουν εκχωρηθεί αρμοδιότητές του, ορίζονται ως αποκλειστικοί μεσεγγυούχοι.

Άρθρο 9: Η παράγραφος 1 του άρθρου 170 του ν. 2960/2001, που αντικαθίσταται με το άρθρο 9, έχει ως εξής:

«1. Όταν η Τελωνιακή Αρχή παραλάβει τα εμπορεύματα ή μεταφορικά μέσα, που κατασχέθηκαν, σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 164 και επόμενα του παρόντος Κώδικα, δημοσιεύει με τοιχοκόλληση στο Τελωνιακό Κατάστημα, πρόσκληση προς κάθε ενδιαφερόμενο ώστε να εμφανισθεί εντός πέντε (5) ημερών και προκαταβάλει τις αναγκαίες δαπάνες για τη φύλαξη αυτών, μέχρι τελεσιδικίας της απόφασης, η οποία θα αποφανθεί για τη δήμευση αυτών. Το ποσό των δαπανών ορίζει ο Προϊστάμενος του Τελωνείου με πρωτόκολλο, με το οποίο δύναται να ορισθεί και η κατά χρονικά διαστήματα προκαταβολή.»

Άρθρο 10: Η παράγραφος 4 του άρθρου 23 του ν. 3427/2005, που αντικαθίσταται με την παράγραφο 4 του άρθρου 10, έχει ως εξής:

«4. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν έχουν εφαρμογή για ακίνητα του Δημοσίου, του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου (Τ.Α.Ι.Π.Ε.Δ.), καθώς και για τα πρόσωπα της υποπερίπτωσης β' της περίπτωσης στ' της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 4223/2013.»

Η περίπτωση α' της παρ.1 του άρθρου 3 του ν.4223/2013, που αντικαθίσταται με την παράγραφο 5 του άρθρου 10, έχει ως εξής:

«1. Απαλλάσσονται από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α. τα δικαιώματα στα ακίνητα που ανήκουν:
α) Στο Δημόσιο, στο Ταμείο Αξιοποίησης της Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου (Τ.Α.Ι.Π.Ε.Δ.) και στον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού (Ε.Ο.Τ.).».

Άρθρο 12: Με τις προτεινόμενες διατάξεις της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 τροποποιείται η παράγραφος 1 του άρθρου 9 του ν. 4174/2013, η οποία έχει ως εξής:

«1. Ο Γενικός Γραμματέας δύναται να εκδίδει ερμηνευτικές εγκυκλίους, καθώς και Οδηγίες για την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας. Οι ερμηνευτικές εγκύκλιοι δημοσιεύονται στον ιστότοπο του Υπουργείου Οικονομικών και ισχύουν από τη δημοσίευσή τους.»

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 τροποποιείται η παράγραφος 2 του άρθρου 9 του ν. 4174/2013, η οποία έχει ως εξής:

«2. Οι ερμηνευτικές εγκύκλιοι είναι δεσμευτικές για τη Φορολογική Διοίκηση, έως ότου ανακληθούν ρητά ή τροποποιηθούν, λόγω αλλαγής της νομοθεσίας.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 τροποποιείται η παράγραφος 5 του άρθρου 9 του ν. 4174/2013, η οποία έχει ως εξής:

«5. Στην περίπτωση που ο φορολογούμενος ακολούθησε τις εγκυκλίους της φορολογικής διοίκησης αναφορικά με τη φορολογική του υποχρέωση, δεν του επιβάλλεται πρόστιμο ανακριβούς δήλωσης ή μη υποβολής δήλωσης.»

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 3 τροποποιείται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 15 του ν. 4174/2013, το οποίο έχει ως εξής:

«Τρίτα πρόσωπα που δεσμεύονται από επαγγελματικό απόρρητο υποχρεούνται στη χορήγηση των πληροφοριών της παραγράφου 3, εφόσον αυτές αφορούν οικονομικές συναλλαγές τους με τον φορολογούμενο.»

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 4 τροποποιείται η περ. ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 17 του ν. 4174/2013, η οποία έχει ως εξής:

«ε) υπηρεσίες των φορέων Γενικής Κυβέρνησης, εφόσον κρίνεται αναγκαίο από τη Φορολογική Διοίκηση, προκειμένου να προσδιοριστούν οι υποχρεώσεις, σύμφωνα με

την κείμενη νομοθεσία, των φορολογουμένων προς αυτούς τους φορείς και να εντοπιστούν πηγές αποπληρωμής των απαιτήσεών τους.»

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της περίπτωσης α' της παραγράφου 5 τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 54 του ν.4174/2013, η οποία έχει ως εξής:

«1. Για καθεμία από τις παρακάτω παραβάσεις επιβάλλεται πρόστιμο στον φορολογούμενο ή οποιοδήποτε πρόσωπο, εφόσον υπέχει αντίστοιχη υποχρέωση από τον Κώδικα ή τη φορολογική νομοθεσία που αναφέρεται στο πεδίο εφαρμογής του:

α) δεν υποβάλλει ή υποβάλλει εκπρόθεσμα ή υποβάλει ελλιπή δήλωση πληροφοριακού χαρακτήρα ή φορολογική δήλωση από την οποία δεν προκύπτει φορολογική υποχρέωση καταβολής φόρου,

β) δεν υποβάλλει ή υποβάλλει εκπρόθεσμα φορολογική δήλωση,

γ) δεν υποβάλλει ή υποβάλει εκπρόθεσμα δήλωση παρακράτησης φόρου,

δ) δεν ανταποκριθεί σε αίτημα της Φορολογικής Διοίκησης για παροχή πληροφοριών ή στοιχείων,

ε) δεν συνεργαστεί στη διάρκεια φορολογικού ελέγχου,

στ) δεν γνωστοποιήσει στη Φορολογική Διοίκηση το διορισμό του φορολογικού εκπροσώπου του,

ζ) δεν προβαίνει σε εγγραφή στο φορολογικό μητρώο ή εγγράφεται στο φορολογικό μητρώο περισσότερες φορές,

η) δεν συμμορφώνεται με τις κατά το άρθρο 13 υποχρεώσεις του.

[θ) ΚΑΤΑΡΓΗΘΗΚΕ]

ι) παραβιάζει ή παραποιεί ή επεμβαίνει κατά οποιονδήποτε τρόπο στη λειτουργία των φορολογικών ηλεκτρονικών μηχανισμών,

ια) εκδίδει στοιχεία λιανικής πώλησης χωρίς τη χρήση φορολογικού ηλεκτρονικού μηχανισμού ή από φορολογικό ηλεκτρονικό μηχανισμό ο οποίος δεν λειτουργεί με εγκεκριμένες προδιαγραφές,

ιβ) εκδίδει δελτία και αποδείξεις από το Ολοκληρωμένο Σύστημα Ελέγχου Εισροών - Εκροών, χωρίς τη χρήση εγκεκριμένου μοντέλου μηχανισμού σήμανσης (Ε.Α.Φ.Δ.Σ.Σ.).

ιγ) δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις της παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 3842/2010 (Α 58).

ιδ) δεν υποβάλει ή υποβάλλει ανακριβή στοιχεία, αναφορικά με τις κατά την παρ. 8 του άρθρου 62 του ν. 4170/2013 υποχρεώσεις του.»

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της περίπτωσης β' της παραγράφου 5 τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 54 του ν.4174/2013, η οποία έχει ως εξής:

«2. Τα πρόστιμα για τις παραβάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καθορίζονται ως εξής:

α) εκατό (100) ευρώ, σε περίπτωση μη υποβολής ή εκπρόθεσμης υποβολής σχετικά με την περίπτωση α' της παραγράφου 1 και, στις φορολογίες κεφαλαίου, για κάθε παράβαση των περιπτώσεων α', β', γ', δ' και στ' και ιγ' της παραγράφου 1,

β) εκατό (100) ευρώ, για κάθε παράβαση των περιπτώσεων β', γ' και δ' της παραγράφου 1 που ο φορολογούμενος δεν είναι υπόχρεος τήρησης λογιστικών βιβλίων,

γ) διακόσια πενήντα (250) ευρώ, για κάθε παράβαση των περιπτώσεων β', γ', δ' και στ' της παραγράφου 1, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος είναι υπόχρεος τήρησης βιβλίων και στοιχείων με βάση απλοποιημένα λογιστικά πρότυπα και δ) πεντακόσια (500) ευρώ, για κάθε παράβαση των περιπτώσεων β', γ', δ' και στ' της παραγράφου 1, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος είναι υπόχρεος τήρησης βιβλίων και στοιχείων με βάση πλήρη λογιστικά πρότυπα.
ε) δύο χιλιάδες πεντακόσια (2.500) ευρώ, στις περιπτώσεις ε', ζ', η' και ιδ' της παραγράφου 1

στ) πεντακόσια (500) ευρώ, ανά φορολογικό έλεγχο, για παραβάσεις των περιπτώσεων ια' και ιβ' της παραγράφου 1,

ζ) πέντε, δέκα, και είκοσι χιλιάδες (5.000, 10.000, 20.000) ευρώ, για κάθε παράβαση της περίπτωσης ι' της παραγράφου 1, κατά περίπτωση και ως εξής: πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ, όταν υπαίτιος της παράβασης είναι ο κάτοχος-χρήστης του φορολογικού ηλεκτρονικού μηχανισμού, δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ, όταν υπαίτιος της παράβασης είναι η επιχείρηση μεταπώλησης ή τεχνικής υποστήριξης και είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ σε περίπτωση που υπαίτιος της παράβασης είναι η επιχείρηση που έχει λάβει έγκριση λογισμικού (software) και υλισμικού (hardware) από τα αρμόδια όργανα.

Δεν επιβάλλονται τα πρόστιμα του παρόντος άρθρου, σε περίπτωση υποβολής εκπρόθεσμης τροποποιητικής δήλωσης ΦΠΑ ή δήλωσης παρακρατούμενου φόρου, εφόσον η σχετική αρχική δήλωση έχει υποβληθεί εμπρόθεσμα.»

Άρθρο 13: Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού επέρχονται τροποποιήσεις του ν. 4223/2013 του ν. 4174/2013 και 3427/2005, ως εξής:

Παράγραφος 1: Η περίπτωση στ της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 4223/2013:

«στ) Ο σύνδικος της πτώχευσης, για την πτωχευτική ακίνητη περιουσία, διαχωρισμένη από την ατομική του περιουσία.»

Παράγραφος 2: Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του ν. 4223/2013:

«Ειδικά, για το έτος 2016 στη συνολική αξία του πρώτου εδαφίου δεν συνυπολογίζεται και η αξία των δικαιωμάτων επί γηπέδων εκτός σχεδίου πόλης ή οικισμού.»

Παράγραφος 3: Νέα διάταξη.

Παράγραφος 4: Νέα διάταξη.

Παράγραφος 5 Νέα διάταξη.

Παράγραφος 6: Η παράγραφος 5 του άρθρου 54 Α' του ν.4174/2013:

«5. Είναι απαράδεκτη η συζήτηση ενώπιον δικαστηρίου εμπράγματης αγωγής επί ακινήτου, πλην της μονομερούς εγγραφής υποθήκης ή προσημείωσης υποθήκης ή της άρσης κατάσχεσης, αν δεν προσκομισθεί από τον υπόχρεο σε ΕΝ.Φ.Ι.Α., το πιστοποιητικό των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου αυτού.»

Παράγραφος 7: Η περίπτωση ιβ της παραγράφου 1 του άρθρου 23 του ν3427/2005:

«ιβ) το σύνδικο της πτώχευσης, για την πτωχευτική ακίνητη περιουσία, διαχωρισμένη από την ατομική του περιουσία»

Παράγραφος 8: Νέα διάταξη.

Παράγραφος 9: Έναρξη ισχύος.

Άρθρο 14: Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 της ενότητας Α' του άρθρου 26 του Κώδικα Διατάξεων φορολογίας κληρονομιών, δωρεών κ.λπ. που αντικαθίσταται με τις διατάξεις του άρθρου αυτού έχει ως εξής:

«Δικαιούχοι της απαλλαγής είναι οι Έλληνες και οι πολίτες κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 ενότητας Α' του άρθρου 26 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας κληρονομιών, δωρεών κ.λπ., που καταργείται με το ίδιο άρθρο, έχει ως εξής:

«Οι δικαιούχοι πρέπει να είναι μόνιμοι κάτοικοι Ελλάδας».

Άρθρο 15: Το πρώτο εδάφιο της παρ.2 του άρθρου 43 του ν. 4111/2013 (ΦΕΚ Α' 18), που αντικαθίσταται με το άρθρο αυτό έχει ως εξής:

«2. Οι παραπάνω επιχειρήσεις μέχρι το τέλος Μαρτίου κάθε έτους της τετραετίας 2012–2015 υποβάλλουν ειδική δήλωση υπολογισμού της εισφοράς επί του συνολικού εισαγόμενου και μετατρεπόμενου σε ευρώ συναλλάγματος του προηγούμενου έτους, με την οποία συνυποβάλλονται επικυρωμένα αντίγραφα των βεβαιώσεων εισαγωγής συναλλάγματος, καθώς και σχετική υπεύθυνη δήλωση των νομίμων εκπροσώπων της εταιρίας στον προϊστάμενο της αρμόδιας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (Δ.Ο.Υ.) για τη φορολογία των παραπάνω υπόχρεων.»

Άρθρο 16:

Η παράγραφος 1 του άρθρου 13 του ν. 2238/2094, που τροποποιείται με τις διατάξεις του άρθρου 16 του Σχεδίου Νόμου, έχει ως εξής:

«1. Φορολογείται αυτοτελώς λογιζόμενο ως εισόδημα:

α. Με συντελεστή είκοσι τοις εκατό (20%) κάθε κέρδος ή ωφέλεια που προέρχεται από τη μεταβίβαση:

αα) Ολόκληρης επιχείρησης με τα άυλα στοιχεία αυτής, όπως αέρας, επωνυμία, σήμα, προνόμια κλπ. ή υποκαταστήματος επιχείρησης, όπως αυτό ορίζεται από τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων.

ββ) Εταιρικών μεριδίων ή μεριδίων, ποσοστών συμμετοχής σε κοινωνία αστικού δικαίου που ασκεί επιχείρηση ή επάγγελμα ή σε κοινοπραξία, εκτός κοινοπραξίας τεχνικών έργων, της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων.

Για τον υπολογισμό της ωφέλειας, που προκύπτει από τη μεταβίβαση μεριδίων ημεδαπής εταιρείας περιορισμένης ευθύνης, αφαιρείται το κόστος απόκτησής της από την κατώτατη πραγματική αξία που έχουν κατά το χρόνο μεταβίβασης.

Για τον προσδιορισμό της κατώτατης πραγματικής αξίας των μεριδίων που μεταβιβάζονται, ως κατώτατη πραγματική αξία ολόκληρης της εταιρείας λαμβάνεται το άθροισμα: i) των ιδίων κεφαλαίων της, που εμφανίζονται στον τελευταίο πριν από τη μεταβίβαση επίσημο ισολογισμό, ii) της άυλης αξίας της, iii) της αξίας των ακινήτων της εταιρείας κατά το μέρος που η αξία του καθενός από αυτά, όπως αυτή προσδιορίζεται κατά το χρόνο μεταβίβασης στη φορολογία μεταβίβασης ακινήτων, υπερβαίνει την αξία κτήσης του και iv) των αυξήσεων των ιδίων κεφαλαίων που έχουν μεσολαβήσει από το χρόνο σύνταξης του τελευταίου επίσημου ισολογισμού μέχρι το χρόνο μεταβίβασης των μεριδίων ή των μειώσεων των ιδίων κεφαλαίων που έχουν γίνει στο ίδιο χρονικό διάστημα.

Ειδικότερα, για τον προσδιορισμό της άυλης αξίας, αφαιρούνται οι τόκοι των ιδίων κεφαλαίων της εταιρείας, οι οποίοι υπολογίζονται με βάση το μέσο όρο του επιτοκίου των εντόκων γραμματίων του Ελληνικού Δημοσίου ετήσιας διάρκειας, που εκδόθηκαν το Δεκέμβριο του έτους που προηγείται της μεταβίβασης, από το μέσο όρο των ολικών αποτελεσμάτων εκμετάλλευσης των πέντε (5) τελευταίων, πριν από τη μεταβίβαση, ισολογισμών και το ποσό που προκύπτει (R) αναπροσαρμόζεται αρχικά με την εφαρμογή της σταθερής ληξipρόθεσμης ράντας:

$$1 - U^n$$

$$a = R \times \text{-----}$$

i

και στη συνέχεια το αποτέλεσμα που προκύπτει προσαυξάνεται με τους ακόλουθους ποσοστιαίους συντελεστές, ανάλογα με τα έτη λειτουργίας της επιχείρησης:

Έτη λειτουργίας	Συντελεστές
Πάνω από 3 μέχρι 5	10%
Πάνω από 5 μέχρι 10	20%
Πάνω από 10 μέχρι 15	30%
Πάνω από 15	40%

Για την εφαρμογή της πιο πάνω ράντας:

- a = το ποσό που προκύπτει μετά την αναπροσαρμογή και αποτελεί την άυλη αξία της επιχείρησης,

- R = το ποσό που αναπροσαρμόζεται και αναφέρεται στο υπερκέρδος της επιχείρησης,

- n = το πενταετές μελλοντικό χρονικό διάστημα για το οποίο προσδοκάται υπερκέρδος,

1

$$-U^n = \text{-----}$$

$(1+i)^n$

η παρούσα αξία του κεφαλαίου, η αξία του οποίου μετά από το πιο πάνω μελλοντικό διάστημα (n) είναι ένα λεπτό του ευρώ,

- i = το επιτόκιο των εντόκων γραμματίων του Ελληνικού Δημοσίου ετήσιας διάρκειας.

Σε περίπτωση που νόμιμα έχουν καταρτιστεί λιγότεροι των πέντε (5) ισολογισμών, λαμβάνονται υπόψη τα πιο πάνω στοιχεία των εν λόγω ισολογισμών.

Όταν η εταιρεία της οποίας μεταβιβάζονται τα μερίδια έχει προέλθει από μετατροπή ή συγχώνευση άλλων επιχειρήσεων και έχει καταρτίσει λιγότερους από τρεις (3) ισολογισμούς, πριν από τη μεταβίβαση των μεριδίων της, τότε για την εξεύρεση του μέσου όρου των ολικών αποτελεσμάτων εκμετάλλευσης, λαμβάνονται υπόψη τα ολικά αποτελέσματα εκμετάλλευσης και τα ίδια κεφάλαια όσων ισολογισμών αυτής υπάρχουν, καθώς και τα αποτελέσματα και τα ίδια κεφάλαια όσων από τους τελευταίους ισολογισμούς των επιχειρήσεων που έχουν μετασχηματισθεί και τηρούσαν βιβλία Γ' κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων απαιτούνται, ώστε στο επίπεδο της επιχείρησης να συγκεντρωθούν τρεις (3) ισολογισμοί.

Προκειμένου για μεταβιβάσεις μεριδίων από επιχειρήσεις που τηρούν βιβλία Γ' κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, ως κόστος απόκτησης των μεταβιβαζόμενων μεριδίων λαμβάνεται αυτό που έχει καταχωρηθεί στα βιβλία τους, ανεξάρτητα από το χρόνο απόκτησής τους.

Για τα φυσικά πρόσωπα και τις επιχειρήσεις με βιβλία Α' ή Β' κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, που μεταβιβάζουν μερίδια, ως κόστος απόκτησης λαμβάνεται η ελάχιστη αξία μεταβίβασης των μεριδίων, η οποία έχει υπολογισθεί κατά την απόκτησή τους, με βάση τις διατάξεις του παρόντος ή της 1030366/10307/Β0012/ΠΟΛ.1053/1.4.2003 Α.Υ.Ο. (ΦΕΚ 477 Β'), η οποία εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 5 του άρθρου 3 του ν. 3091/2002 (ΦΕΚ 330 Α') ή της 1119720/1980/ Α0012/ ΠΟΛ.1259/1999 Α.Υ.Ο. (ΦΕΚ 2227 Β'), η οποία εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 11 του άρθρου 3 του ν. 2753/1999 (ΦΕΚ 249 Α') ανάλογα με το χρόνο απόκτησής τους, κατά περίπτωση.

Αν τα μεταβιβαζόμενα μερίδια ή μέρος αυτών έχουν αποκτηθεί πριν από το χρόνο έναρξης ισχύος της προγενέστερης από τις πιο πάνω αποφάσεις, ως αξία κτήσης λαμβάνεται αυτή που οριστικοποιήθηκε με οποιονδήποτε τρόπο κατά την εφαρμογή των διατάξεων φορολογίας εισοδήματος ή κληρονομιών, δωρεών, γονικών παροχών ή σε περίπτωση μη οριστικοποίησης, η δηλωθείσα αξία. Όταν τα μεταβιβαζόμενα μερίδια έχουν αποκτηθεί κατά την ίδρυση της εταιρείας περιορισμένης ευθύνης, ως κόστος απόκτησης των μεριδίων αυτών λαμβάνεται η αξία τους, όπως αυτή αναφέρεται στο καταστατικό της εταιρείας. Εάν μέχρι το χρόνο μεταβίβασης των μεριδίων έχει λάβει χώρα τυχόν αύξηση ή μείωση του κεφαλαίου, ως κόστος απόκτησης λαμβάνεται ο μέσος όρος του κεφαλαίου των πέντε (5) προηγούμενων χρήσεων πριν από τη μεταβίβαση και σε περίπτωση κατά την οποία έχουν παρέλθει λιγότερες από τις πέντε (5) χρήσεις, ως κόστος απόκτησης λαμβάνεται ο μέσος όρος του κεφαλαίου αυτών των χρήσεων.

Ειδικά για μεταβιβάσεις που πραγματοποιούνται μεταξύ ημεδαπής επιχείρησης και επιχειρήσεων συνδεδεμένων με αυτή, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 39 και 39^Α.

Αν από το συμβολαιογραφικό έγγραφο ή το ιδιωτικό συμφωνητικό προκύπτει αξία μεταβίβασης μεγαλύτερη της ελάχιστης αξίας που προσδιορίζεται σύμφωνα με τις παραπάνω παραγράφους, ως αξία πώλησης λαμβάνεται η συμφωνηθείσα.

Η διάταξη της περίπτωσης α' της παραγράφου αυτής εφαρμόζεται και για μεταβιβάσεις μεριδίων αλλοδαπών εταιρειών περιορισμένης ευθύνης από ημεδαπά φυσικά ή νομικά πρόσωπα. Για τον υπολογισμό της ωφέλειας, που προκύπτει από τη μεταβίβαση μεριδίων αλλοδαπής εταιρείας περιορισμένης ευθύνης, αφαιρείται το κόστος απόκτησής τους από τη συμφωνηθείσα αξία πώλησης των μεριδίων.

Αν μεταβιβαστεί από επαχθή αιτία ατομική επιχείρηση ή μερίδιο ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης εταιρίας από γονέα προς τα τέκνα του ή από σύζυγο σε σύζυγο, λόγω συνταξιοδότησης του μεταβιβάζοντος, δεν υπόκειται σε φόρο υπεραξίας. Αν όμως η ομόρρυθμη ή ετερόρρυθμη εταιρία διαθέτει ακίνητο στα πάγια περιουσιακά της στοιχεία, η αντικειμενική αξία του ακινήτου, που ισχύει κατά το έτος αποτίμησης της επιχείρησης, φορολογείται με συντελεστή πέντε τοις εκατό (5%) επί του ποσοστού του μεριδίου που μεταβιβάζεται.

Αν μεταβιβαστεί από επαχθή αιτία ατομική επιχείρηση ή μερίδιο προσωπικής εταιρείας ή εταιρείας περιορισμένης ευθύνης από δικαιούχο με βαθμό συγγένειας της Α' κατηγορίας της παραγράφου 1 του άρθρου 29 του ν. 2961/2001, η υπεραξία φορολογείται με συντελεστή πέντε τοις εκατό (5%). Για τις ίδιες μεταβιβάσεις από δικαιούχους με βαθμό συγγένειας της Β' κατηγορίας της παρ. 1 του άρθρου 29 του ν. 2961/2001 η υπεραξία φορολογείται με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%).

Σε περιπτώσεις ευθύνης του αποκτώντος κατ' εφαρμογή της παρούσας περίπτωσης, η βεβαίωση δεν είναι έγκυρη εφόσον δεν έχει προηγουμένως κοινοποιηθεί το φύλλο ελέγχου. Εφόσον κατ' εφαρμογή της ανωτέρω διάταξης ακυρώνεται το φύλλο ελέγχου κατά το τελευταίο έτος της παραγραφής, ή μετά τη συμπλήρωση του χρόνου της παραγραφής, ο προϊστάμενος της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας υποχρεούται να εκδώσει και να κοινοποιήσει νέο φύλλο ελέγχου με σε ένα (1) έτος από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

β. Με συντελεστή τριάντα τοις εκατό (30%) κάθε κέρδος ή ωφέλεια που προέρχεται από την εκχώρηση ή μεταβίβαση αυτοτελώς κάθε δικαιώματος, το οποίο είναι συναφές με την άσκηση της επιχείρησης ή του επαγγέλματος, όπως του δικαιώματος της μίσθωσης ή υπομίσθωσης ή του προνομίου ή του διπλώματος ευρεσιτεχνίας και άλλων παρόμοιων δικαιωμάτων, καθώς και της άδειας κυκλοφορίας των αυτοκινήτων οχημάτων ή μοτοσικλετών δημόσιας χρήσης που μεταβιβάζονται. Με εκχώρηση εξομοιώνεται και η παραίτηση από μισθωτικά δικαιώματα.

γ. Με συντελεστή είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) κάθε ποσό που καταβάλλεται, πέρα από τα μισθώματα, από το μισθωτή προς τον εκμισθωτή, σε περίπτωση μίσθωσης ακινήτου μόνου του ή μαζί με τον οποιονδήποτε εξοπλισμό ή εγκατάσταση που τυχόν διαθέτει. Τα αναφερόμενα στα επόμενα εδάφια αυτής της παραγράφου, καθώς και στην παράγραφο 8 του άρθρου 81, εφαρμόζονται ανάλογα και σ' αυτή την περίπτωση.

Ο δικαιούχος του κέρδους ή της ωφέλειας, που προκύπτει από την εφαρμογή αυτής της παραγράφου, επιβαρύνεται με τον οικείο φόρο και καταβάλλει αυτόν εφάπαξ με την υποβολή δήλωσης στην αρμόδια δημόσια οικονομική υπηρεσία της περιφέρειας όπου βρίσκεται η έδρα της επιχείρησης της οποίας μεταβιβάζεται ή εκχώρείται το περιουσιακό στοιχείο, πριν από τη με οποιονδήποτε τρόπο μεταβίβαση ή εκχώρηση του οικείου περιουσιακού στοιχείου. Η σχετική δήλωση υποβάλλεται σε τρία (3) αντίτυπα από τα οποία τα δύο (2) επιστρέφονται θεωρημένα στο δικαιούχο του κέρδους ή της ωφέλειας. Εάν η οικεία πράξη μεταβίβασης ή εκχώρησης γίνεται με ιδιωτικό έγγραφο, ο προιστάμενος της αρμόδιας ΔΥΟ υποχρεούται να αρνηθεί τη θεώρηση του εγγράφου αυτού, εάν δεν επισυνάπτεται σε αυτό αντίτυπο της οικείας δήλωσης και δεν αναγράφονται στο σώμα του εγγράφου τα στοιχεία αυτής. Στο ιδιωτικό αυτό έγγραφο πρέπει απαραίτητως να αναγράφεται το κέρδος ή η ωφέλεια που προέκυψε από την εκχώρηση του δικαιώματος ή του εταιρικού μεριδίου ή ολόκληρης της επιχείρησης.

Σε περίπτωση εκχώρησης ή μεταβίβασης περιουσιακού στοιχείου από τα αναφερόμενα στη διάταξη αυτή, χωρίς να υποβληθεί η οικεία δήλωση από το δικαιούχο του κέρδους ή της ωφέλειας για να καταβληθεί με βάση αυτή ο φόρος εφάπαξ, το πρόσωπο που αποκτά το περιουσιακό στοιχείο είναι αλληλεγγύως και εις ολόκληρον συνυπεύθυνο με τον μεταβιβάζοντα ή εκχωρούντα για την πληρωμή του φόρου που οφείλεται.

Όταν δικαιούχοι των εισοδημάτων της παραγράφου αυτής είναι πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 101, με την καταβολή του πιο πάνω φόρου δεν εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση των δικαιούχων, αλλά τα εισοδήματα αυτά φορολογούνται με τις γενικές διατάξεις.

Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζονται στα φυσικά πρόσωπα και στους υπόχρεους της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του Κ.Φ.Ε. για τα ποσά του πρώτου εδαφίου της περίπτωσης γ' της παραγράφου αυτής.»

Άρθρο 17

Η καταργούμενη με το παρόν ΣχΝ παράγραφος 2 του άρθρου 8 του ν.1882/1990 (ΦΕΚ Α' 43), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 53 του ν. 2065/1992 (ΦΕΚ Α' 113), έχει ως εξής:

«2. Για την τοποθέτηση μετρητών παροχής ηλεκτρικού ρεύματος από τη Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού απαιτείται υπεύθυνη δήλωση, η οποία συντάσσεται σε δύο αντίτυπα, από τον αδειούχο εγκαταστάτη προς τη Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Δ.Ε.Η.) το ένα αντίτυπο θα υποβάλλεται από τον ηλεκτρολόγο στην αρμόδια για τη φορολογία αυτού δημόσια οικονομική υπηρεσία και το άλλο θεωρημένο από την υπηρεσία αυτή θα υποβάλλεται στη Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού. Η βεβαίωση αυτή υποβάλλεται σε δύο (2) αντίγραφα από τα οποία το ένα επιστρέφεται θεωρημένο σε αυτόν που το προσκόμισε και το άλλο τίθεται στο φάκελο ηλεκτρολόγου.

Η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού δεν θα εγκρίνει την παροχή ηλεκτρικού ρεύματος αν η βεβαίωση δεν είναι θεωρημένη από την αρμόδια για τη φορολογία του ηλεκτρολόγου δημόσια οικονομική υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.).

Για να γίνει η θεώρηση της ανωτέρω βεβαίωσης από την αρμόδια δημόσια οικονομική υπηρεσία, θα πρέπει να επισυνάπτονται, στο αντίτυπο που προορίζεται για την υπηρεσία αυτή, ειδικά έντυπα που θα συμπληρώνονται από τον ιδιοκτήτη της οικοδομής με τα στοιχεία των επιτηδευματιών που εκτέλεσαν τις βασικές εργασίες της οικοδομής χωριστά για κάθε επιτηδευματία, καθώς και φωτοαντίγραφο της άδειας ανέγερσης της οικοδομής. Ο ιδιοκτήτης της οικοδομής υποχρεούται, μέσα σε δύο μήνες από την έγκριση παροχής του ηλεκτρικού ρεύματος να υποβάλλει δήλωση στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. και να αποδώσει το φόρο προστιθέμενης αξίας που αναλογεί στην αξία του κόστους κατασκευής της οικοδομής και δεν αποδόθηκε, λόγω έκδοσης ανακριβών στοιχείων.

Ειδικότερα, ο ιδιοκτήτης της οικοδομής υποχρεούται να αποδώσει το φόρο προστιθέμενης αξίας που αναλογεί στη διαφορά μεταξύ της συνολικής αξίας του κόστους κατασκευής της οικοδομής, όπως αυτή προσδιορίζεται για την επιβολή του φόρου μεταβίβασης ακινήτων, μη υπολογιζόμενου συντελεστή εμπορικότητας (ΣΕ) αφαιρουμένης της αξίας του οικοπέδου και ποσοστού είκοσι τοις εκατό (20%) ως εμπορικού κέρδους, στην περίπτωση που η οικοδομή ανεγείρεται από τον ιδιοκτήτη, και της συνολικής αξίας των υποβαλλόμενων στοιχείων ανέγερσης της οικοδομής. Ο ιδιοκτήτης της οικοδομής δεν υποχρεούται να αποδώσει φόρο, αν η ανωτέρω διαφορά είναι μικρότερη της συνολικής αξίας του κόστους κατασκευής κατά ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%), ή υποβάλλει δικαιολογητικά ότι η αξία κατασκευής της οικοδομής υπολείπεται της ανωτέρω αξίας, λόγω προσωπικής του απασχόλησης στην ανέγερση αυτής ή μη ολοκλήρωσης της κατασκευής της.»

Άρθρο 18: Με τις προτεινόμενες διατάξεις αντικαθίσταται η παράγραφος 1 και καταργείται η παράγραφος 3 του άρθρου 16 του Π.δ/τος 965/1980 (Α' 243) οι οποίες έχουν ως εξής:

« 1. Ουδεμία άδεια συστεγάσεως ζυθοποιείων και βυνοποιείων χορηγείται με εργοστάσια χυμών, αεριούχων ποτών, μαρμελάδων ή κομποστών, επεξεργασίας αμύλου και αμυλωδών ουσιών, σακχαρουργείων ή εν γένει εργοστασίων χρησιμοποιούντων σάκχαρον και σακχαρούχους ύλας, επίσης με οينوπνευματοποιεία, ποτοποιεία, αποσταγματοποιεία και οινοποιεία καθώς και με πάσης μορφής εργοστάσια επεξεργασίας σταφίδος.»

« 3. Τα εργοστάσια ζυθοποιεία - βυνοποιεία εγκαθίστανται εις κτίρια αυτοτελή και ανεξάρτητα κείμενα εις απόστασιν από εγκαταστάσεις σχετιζόμενος με τας εν παραγράφω 1 και 2 επιχειρησιακά μονάδας, χωριζόμενα απ' αυτών δια δημοσίας οδού ή δια παρεμβολής επιχειρησιακών εγκαταστάσεων ανηκουσών εις τρίτους ώστε να αποκλείεται η άμεσος ή έμμεσος εσωτερική επικοινωνία.»

Άρθρο 19: Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 295 του ν. 4072/2012, η οποία έχει ως εξής:

«3. Οι διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου αφορούν την είσπραξη απαιτήσεων από την Ελλάδα οι οποίες γεννήθηκαν σε άλλο κράτος – μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης

και αφορούν σε οφειλέτη που διαμένει στην Ελλάδα, καθώς και την είσπραξη των απαιτήσεων από τα άλλα κράτη – μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες γεννήθηκαν στην Ελλάδα και αφορούν σε οφειλέτη που διαμένει σε άλλο κράτος – μέλος».

Με τις διατάξεις της περ. i) της παραγράφου 2 αντικαθίστανται λέξεις στην περίπτωση α της παραγράφου 2 άρθρου 298 η οποία έχει ως εξής:

«α) που δεν θα ήταν σε θέση να αποκτήσει για την είσπραξη παρόμοιων απαιτήσεων που γεννήθηκαν στο κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής».

Με τις διατάξεις της περ. ii) της παραγράφου 2 αντικαθίστανται λέξεις στην παράγραφο 1 του άρθρου 302, η οποία έχει ως εξής:

« 1. Η αποδέκτρια αρχή εξασφαλίζει ότι η κοινοποίηση στο κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής πραγματοποιείται σύμφωνα με τις εθνικές νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και τις διοικητικές πρακτικές που ισχύουν στο κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής»

Με τις διατάξεις της περ. iii) της παραγράφου 2 αντικαθίστανται λέξεις στην περίπτωση α της παραγράφου 2 άρθρου 304, η οποία έχει ως εξής:

«α) αν είναι πρόδηλο ότι δεν υπάρχουν περιουσιακά στοιχεία προς είσπραξη στο αιτούν κράτος – μέλος ή ότι οι εν λόγω διαδικασίες δεν θα καταλήξουν στην εξόφληση της απαίτησης και η αιτούσα αρχή έχει συγκεκριμένες πληροφορίες που καταδεικνύουν ότι το συγκεκριμένο πρόσωπο διαθέτει περιουσιακά στοιχεία στο κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής»

Με τις διατάξεις της περ. iv) της παραγράφου 2 αντικαθίστανται λέξεις στη παράγραφο 1 του άρθρου 305, η οποία έχει ως εξής:

«Κάθε αίτηση είσπραξης συνοδεύεται από ενιαίο τίτλο που επιτρέπει την εκτέλεση στο κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής. Ο ενιαίος τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση στο κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής απηχεί το κύριο περιεχόμενο του αρχικού τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεση και αποτελεί τη μοναδική βάση των μέτρων είσπραξης και των ασφαλιστικών μέτρων που ελήφθησαν στο κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής. Δεν υπόκειται σε αναγνώριση, συμπλήρωση ή αντικατάσταση στο εν λόγω κράτος – μέλος. Ο ενιαίος τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση περιέχει τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:»

Με τις διατάξεις της περ. ν) της παραγράφου 2 αντικαθίστανται λέξεις στην παράγραφο 1 του άρθρου 306, η οποίες έχει ως εξής:

«1. Για το σκοπό της είσπραξης στο κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής, κάθε απαίτηση που αποτελεί αντικείμενο αίτησης είσπραξης εξετάζεται ως απαίτηση του κράτους – μέλους της αποδέκτριας αρχής, εκτός εάν οι διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου ορίζουν άλλως. Η αποδέκτρια αρχή ασκεί τις προβλεπόμενες από τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις εξουσίες και διαδικασίες που ισχύουν στο κράτος – μέλος στο οποίο υπάγεται για απαιτήσεις σχετικά με τον ίδιο ή, απουσία ιδίου, παρόμοιο φόρο ή δασμό, πλην των περιπτώσεων για τις οποίες προβλέπεται άλλως στο παρόν Κεφαλαίο. Εάν η αποδέκτρια αρχή θεωρεί ότι δεν

επιβάλλονται στο έδαφός της οι ίδιοι ή παρόμοιοι φόροι ή δασμοί, ασκεί τις εξουσίες και τις διαδικασίες που προβλέπονται από τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που ισχύουν στο κράτος – μέλος της για απαιτήσεις σχετικά με το φόρο προσωπικού εισοδήματος, πλην των περιπτώσεων για τις οποίες προβλέπεται άλλως στο παρόν Κεφάλαιο. Το κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής δεν υποχρεούται να χορηγεί σε απαιτήσεις άλλων κρατών – μελών τις προτιμήσεις που χορηγεί σε παρόμοιες απαιτήσεις στο έδαφός του, εκτός εάν έχει συμφωνηθεί διαφορετική ρύθμιση μεταξύ των οικείων κρατών – μελών ή προβλέπεται στο δίκαιο του κράτους – μέλους της αποδέκτριας αρχής. Εάν ένα κράτος – μέλος χορηγήσει προτιμήσεις σε απαιτήσεις άλλου κράτους – μέλους, δεν μπορεί να αρνηθεί τη χορήγηση των ίδιων προτιμήσεων σε αυτές ή σε παρόμοιες απαιτήσεις άλλων κρατών – μελών υπό τις αυτές προϋποθέσεις. Το κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής εισπράττει την απαίτηση στο δικό του νόμισμα.»

Με τις διατάξεις της περ ν) της παραγράφου 2 αντικαθίστανται λέξεις στην παράγραφο 3 του άρθρου 306, η οποίες έχει ως εξής: «3. Από την ημερομηνία παραλαβής της αίτησης εισπραξης, η αποδέκτρια αρχή επιβάλλει τόκους υπερημερίας σύμφωνα με τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ισχύουν στο κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής.»

Με τις διατάξεις της περ ν) της παραγράφου 2 αντικαθίστανται λέξεις στην παράγραφο 4 του άρθρου 306, η οποίες έχει ως εξής:

«4. Η αποδέκτρια αρχή δύναται, εφόσον το επιτρέπουν οι νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που ισχύουν στο κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής, να παρέχει στον οφειλέτη προθεσμία πληρωμής ή να επιτρέπει πληρωμή με δόσεις και μπορεί να επιβάλλει ανάλογα τόκο. Εν συνεχεία, ενημερώνει την αιτούσα αρχή σχετικά με οποιαδήποτε τέτοια απόφαση»

Με τις διατάξεις της περ. vi) της παραγράφου 2 αντικαθίστανται λέξεις στην παράγραφο 1 του άρθρου 307, η οποία έχει ως εξής:

«1. Οι διαφορές σχετικά με την απαίτηση, τον αρχικό τίτλο, ο οποίος επιτρέπει την εκτέλεση στο αιτούν κράτος – μέλος, ή τον ενιαίο τίτλο, ο οποίος επιτρέπει την εκτέλεση στο κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής και διαφορές σχετικά με το κύρος της κοινοποίησης από την αρμόδια αρχή του αιτούντος κράτους – μέλους, εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των αρμόδιων οργάνων του αιτούντος κράτους – μέλους. Εάν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αμφισβητήσει στην πορεία της διαδικασίας εισπραξης την απαίτηση, τον αρχικό τίτλο που επιτρέπει την εκτέλεση στο αιτούν κράτος – μέλος ή τον ενιαίο τίτλο, ο οποίος επιτρέπει την εκτέλεση στο κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής, η αποδέκτρια αρχή πληροφορεί το μέρος αυτό ότι πρέπει να φέρει την εν λόγω αγωγή ενώπιον του αρμόδιου οργάνου του αιτούντος κράτους – μέλους, σύμφωνα με το δίκαιο που ισχύει σε αυτό.»

Με τις διατάξεις της περ. vi) της παραγράφου 2 αντικαθίστανται λέξεις στην παράγραφο 2 του άρθρου 307, η οποία έχει ως εξής:

«2. Διαφορές σχετικά με τα μέτρα εκτέλεσης τα οποία ελήφθησαν στο κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής ή σχετικά με την εγκυρότητα της κοινοποίησης της αρμόδιας αρχής του κράτους – μέλους της αποδέκτριας αρχής φέρονται ενώπιον του αρμόδιου οργάνου του εν λόγω κράτους – μέλους σύμφωνα με τις δικές του νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις.»

Με τις διατάξεις της περ. vi) της παραγράφου 2 αντικαθίστανται λέξεις στην παράγραφο 4 του άρθρου 307, η οποία έχει ως εξής:

«4. Μόλις η αποδέκτρια αρχή λάβει τις πληροφορίες, οι οποίες αναφέρονται στην παράγραφο 3, είτε από την αιτούσα αρχή είτε από το ενδιαφερόμενο μέρος, αναστέλλει τη διαδικασία της εκτέλεσης όσον αφορά το αμφισβητούμενο μέρος της απαίτησης, ενώ εκκρεμεί η απόφαση του αρμόδιου στο θέμα αυτό οργάνου, εκτός εάν η αιτούσα αρχή υποβάλει διαφορετικό αίτημα σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου. Κατ' αίτηση της αιτούσας αρχής, ή αν άλλως κριθεί αναγκαίο και με την επιφύλαξη του άρθρου 309 (άρθρου 16 Οδηγίας), η αποδέκτρια αρχή δύναται να λαμβάνει ασφαλιστικά μέτρα προκειμένου να εγγυηθεί την είσπραξη, εφόσον οι νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις που ισχύουν στο κράτος – μέλος στο οποίο έχει την έδρα της επιτρέπουν την ενέργεια αυτή. Η αιτούσα αρχή δύναται, σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και τις διοικητικές πρακτικές που ισχύουν στο κράτος – μέλος όπου έχει την έδρα της, να ζητεί από την αποδέκτρια αρχή να εισπράξει αμφισβητούμενη απαίτηση ή το αμφισβητούμενο μέρος της απαίτησης, εφόσον οι συναφείς νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και οι διοικητικές πρακτικές που ισχύουν στο κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής το επιτρέπουν. Κάθε τέτοια απαίτηση πρέπει να αιτιολογείται. Εάν η έκβαση της αμφισβήτησης αποβεί ευνοϊκή για τον οφειλέτη, η αιτούσα αρχή υποχρεούται να επιστρέψει κάθε εισπραχθέν ποσό, προσαυξημένο κατά την τυχόν οφειλόμενη αποζημίωση, σύμφωνα με το ισχύον δίκαιο του κράτους – μέλους της αποδέκτριας αρχής. Εάν έχει κινηθεί διαδικασία αμοιβαίας συμφωνίας από τις αρμόδιες αρχές του αιτούντος κράτους – μέλους ή του κράτους – μέλους της αποδέκτριας αρχής, και η έκβαση της διαδικασίας ενδέχεται να επηρεάσει την απαίτηση για την οποία ζητήθηκε συνδρομή, τα μέτρα είσπραξης αναστέλλονται ή διακόπτονται έως ότου λήξει η διαδικασία αυτή, εκτός εάν η διαδικασία αφορά υπόθεση με κατεπείγοντα χαρακτήρα, λόγω απάτης ή αφερεγγυότητας. Σε περίπτωση αναστολής ή διακοπής των μέτρων είσπραξης, εφαρμόζεται το δεύτερο εδάφιο.»

Με τις διατάξεις της περ. vii) της παραγράφου 2 αντικαθίστανται λέξεις στην παράγραφο 2 του άρθρου 308, η οποία έχει ως εξής,

«2. Εάν η τροποποίηση της αίτησης οφείλεται σε απόφαση του αρμόδιου οργάνου που αναφέρεται στο άρθρο 307 (άρθρο 14 Οδηγίας) παράγραφος 1, η αιτούσα αρχή κοινοποιεί την απόφαση αυτή από κοινού με αναθεωρημένο ενιαίο τίτλο, ο οποίος επιτρέπει την εκτέλεση στο κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής. Η αποδέκτρια αρχή προβαίνει στη συνέχεια σε λήψη περαιτέρω μέτρων είσπραξης βάσει του αναθεωρημένου τίτλου. Η εφαρμογή των μέτρων είσπραξης ή ασφαλιστικών μέτρων που έχουν ληφθεί ήδη βάσει του αρχικού ενιαίου τίτλου για την εκτέλεση στο κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής μπορεί να συνεχισθεί βάσει του αναθεωρημένου

τίτλου, εκτός εάν η τροποποίηση της αίτησης οφείλεται στην ακυρότητα του αρχικού τίτλου που επέτρεπε την εκτέλεση στο αιτούν κράτος – μέλος ή του αρχικού ενιαίου τίτλου που επέτρεπε την εκτέλεση στο κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής. Όσον αφορά τον αναθεωρημένο τίτλο, ισχύουν τα άρθρα 305 και 307 (άρθρα 12 και 14 Οδηγίας).»

Με τις διατάξεις της περ. viii) της παραγράφου 2 αντικαθίστανται λέξεις στην παράγραφο 1 του άρθρου 309, η οποία έχει ως εξής,

«1. Κατ' αίτηση της αιτούσας αρχής, η αποδέκτρια αρχή λαμβάνει ασφαλιστικά μέτρα, εφόσον αυτό προβλέπεται από το εθνικό της δίκαιο και σύμφωνα με τις διοικητικές της πρακτικές, για να εγγυηθεί την είσπραξη όταν μια απαίτηση ή ο τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση στο αιτούν κράτος – μέλος αμφισβητείται κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης ή εάν η απαίτηση δεν αποτελεί ακόμη αντικείμενο τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεση στο αιτούν κράτος – μέλος, εφόσον τα ασφαλιστικά μέτρα είναι επίσης δυνατά, σε παρεμφερείς καταστάσεις, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και τις διοικητικές πρακτικές του αιτούντος κράτους – μέλους. Το έγγραφο το οποίο έχει συνταχθεί για να επιτρέψει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων στο αιτούν κράτος – μέλος και αφορά την απαίτηση για την είσπραξη της οποίας ζητείται αμοιβαία συνδρομή, επισυνάπτεται, εφόσον υπάρχει, στην αίτηση ασφαλιστικών μέτρων στο κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής. Το έγγραφο αυτό δεν υπόκειται σε αναγνώριση, συμπλήρωση ή αντικατάσταση στο κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής.»

Με τις διατάξεις της περ. ix) της παραγράφου 2 αντικαθίστανται λέξεις στην παράγραφο 1 του άρθρου 311, η οποία έχει ως εξής:

«1. Η αποδέκτρια αρχή δεν υποχρεούται να παρέχει την προβλεπόμενη από τα άρθρα 303 έως 309 (άρθρα 10 έως 16 Οδηγίας) συνδρομή, εάν η είσπραξη της απαίτησης, λόγω της καταστάσεως του οφειλέτη, μπορεί να δημιουργήσει σοβαρές οικονομικές ή κοινωνικές δυσχέρειες στο κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής, εφόσον οι νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και οι διοικητικές πρακτικές αυτού του κράτους – μέλους επιτρέπουν την εξαίρεση αυτή για εθνικές απαιτήσεις.»

Με τις διατάξεις της περ. x) της παραγράφου 2 αντικαθίστανται λέξεις στην παράγραφο 2 του άρθρου 312, η οποία έχει ως εξής,

«2. Όσον αφορά την αναστολή, διακοπή ή παράταση της προθεσμίας παραγραφής, οι πράξεις είσπραξης που πραγματοποιούνται από την αποδέκτρια αρχή ή για λογαριασμό της σύμφωνα με την αίτηση συνδρομής και έχουν ως αποτέλεσμα την αναστολή, διακοπή ή παράταση της προθεσμίας παραγραφής κατά το δίκαιο που ισχύει στο κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής, θεωρείται ότι έχουν το ίδιο αποτέλεσμα στο αιτούν κράτος – μέλος, υπό την προϋπόθεση ότι προβλέπεται η αντίστοιχη διάταξη δυνάμει του δικαίου που ισχύει σε αυτό το κράτος – μέλος.

Εάν το δίκαιο που ισχύει στο κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής δεν προβλέπει τη δυνατότητα αναστολής, διακοπής ή παράτασης της προθεσμίας παραγραφής, οι πράξεις είσπραξης που πραγματοποιούνται από την αποδέκτρια αρχή ή για λογαριασμό της σύμφωνα με την αίτηση συνδρομής και οι οποίες, εάν είχαν

πραγματοποιηθεί από την αιτούσα αρχή ή για λογαριασμό της στο κράτος – μέλος της, θα είχαν ως αποτέλεσμα την αναστολή, διακοπή ή παράταση της προθεσμίας παραγραφής κατά το δίκαιο που ισχύει στο κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής, θεωρούνται, όσον αφορά αυτό το αποτέλεσμα, ότι έχουν πραγματοποιηθεί σε αυτό το τελευταίο κράτος – μέλος. Το πρώτο και το δεύτερο εδάφιο δεν επηρεάζουν το δικαίωμα των αρμόδιων αρχών του αιτούντος κράτους – μέλους να λαμβάνουν μέτρα για την αναστολή, διακοπή ή παράταση της προθεσμίας παραγραφής σύμφωνα με το δίκαιο που ισχύει στο εν λόγω κράτος – μέλος.»

Με τις διατάξεις της περ. xi) της παραγράφου 2 αντικαθίστανται λέξεις στην παράγραφο 1 του άρθρου 314, η οποία έχει ως εξής:

«1. Οι αιτήσεις δυνάμει του άρθρου 298 (άρθρου 5 Οδηγίας), παράγραφος 1 για παροχή πληροφοριών, οι αιτήσεις κοινοποίησης δυνάμει του άρθρου 301 (άρθρου 8 Οδηγίας), παράγραφος 1, οι αιτήσεις είσπραξης δυνάμει του άρθρου 303 (άρθρου 10 Οδηγίας), παράγραφος 1 ή οι αιτήσεις για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων βάσει του άρθρου 309 (άρθρου 16 Οδηγίας), παράγραφος 1, διαβιβάζονται, με ηλεκτρονικά μέσα, χρησιμοποιώντας ένα τυποποιημένο έντυπο, εκτός αν αυτό δεν μπορεί να γίνει για τεχνικούς λόγους. Εφόσον είναι δυνατόν, τα έντυπα αυτά χρησιμοποιούνται για κάθε μεταγενέστερη επικοινωνία σχετικά με την αίτηση. Ο ενιαίος τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση στο κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής και το έγγραφο που επιτρέπει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων στο αιτούν κράτος – μέλος και τα υπόλοιπα έγγραφα τα οποία αναφέρονται στα άρθρα 305 και 309 (άρθρα 12 και 16 Οδηγίας), διαβιβάζονται επίσης, με ηλεκτρονικά μέσα, εκτός αν αυτό δεν μπορεί να γίνει για τεχνικούς λόγους.

Τα τυποποιημένα έντυπα είναι δυνατόν να συνοδεύονται, κατά περίπτωση, από εκθέσεις, δηλώσεις και λοιπά έγγραφα ή πιστοποιημένα αντίγραφα ή αποσπάσματά τους, τα οποία διαβιβάζονται επίσης, με ηλεκτρονικά μέσα, εκτός αν αυτό δεν μπορεί να γίνει για τεχνικούς λόγους. Τα τυποποιημένα έντυπα και η επικοινωνία με ηλεκτρονικά μέσα δύνανται επίσης να χρησιμοποιούνται για την ανταλλαγή πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 299 (άρθρου 6 Οδηγίας).»

Με τις διατάξεις της περ. xii) της παραγράφου 2 αντικαθίστανται λέξεις στην παράγραφο 1 του άρθρου 315, η οποία έχει ως εξής:

«1. Όλες οι αιτήσεις συνδρομής, τα τυποποιημένα έντυπα κοινοποίησης και οι ενιαίοι τίτλοι που επιτρέπουν την εκτέλεση στο κράτος – μέλος της αποδέκτριας αρχής αποστέλλονται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους – μέλους της αποδέκτριας αρχής ή συνοδεύονται από μετάφραση στη γλώσσα αυτή. Το γεγονός ότι ορισμένα τμήματα των εγγράφων αυτών έχουν συνταχθεί σε γλώσσα διαφορετική από την επίσημη γλώσσα ή μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους – μέλους της αποδέκτριας αρχής, δεν επηρεάζει το κύρος τους ή το κύρος της διαδικασίας, εφόσον η διαφορετική αυτή γλώσσα έχει συμφωνηθεί μεταξύ των οικείων κρατών – μελών. Με τις διατάξεις της περ. i) της παραγράφου 3 του άρθρου αντικαθίστανται λέξεις στην περίπτωση γ της παραγράφου 2 άρθρου 298 του ν. 4072/2012, η οποία έχει ως εξής:

«γ) που η γνωστοποίηση τους θα ήταν πιθανό να προσβάλει την ασφάλεια ή να αντιτίθεται προς τη δημόσια τάξη του κράτους - μέλους της αποδέκτριας αρχής.»

Με τις διατάξεις της περ. ii) της παραγράφου 3 αντικαθίστανται λέξεις στις περιπτώσεις α, β και γ της παραγράφου 1 άρθρου 300 του ν. 4072/2012, οι οποίες έχουν ως εξής:

«α) να είναι παρόντες στα γραφεία στα οποία εκτελούν τα καθήκοντα τους οι διοικητικές αρχές του κράτους - μέλους της αποδέκτριας αρχής, β) να είναι παρόντες κατά τις διοικητικές έρευνες, οι οποίες διεξάγονται στο έδαφος του κράτους - μέλους της αποδέκτριας αρχής, γ) να παρέχουν συνδρομή στους αρμόδιους υπαλλήλους του κράτους - μέλους της αποδέκτριας αρχής κατά τις διαδικασίες ενώπιον δικαστηρίων στο εν λόγω κράτος - μέλος.»

Με τις διατάξεις της περ. iii) της παραγράφου 3 αντικαθίστανται λέξεις στην παράγραφο 2 του άρθρου 300 του ν. 4072/2012, η οποία έχει ως εξής:

«2. Εφόσον αυτό είναι εφικτό δυνάμει της ισχύουσας νομοθεσίας του κράτους - μέλους της αποδέκτριας αρχής, η συμφωνία που αναφέρεται στο στοιχείο β' της παραγράφου 1 μπορεί να προβλέπει ότι υπάλληλοι του αιτούντος κράτους - μέλους δύνανται να ανακρίνουν πρόσωπα και να εξετάζουν καταχωρίσεις.»

Με τις διατάξεις της περ. iv) της παραγράφου 3 αντικαθίστανται λέξεις στην παράγραφο 1 του άρθρου 306 του ν. 4072/2012, η οποία έχει ως εξής:

«1. Για το σκοπό της είσπραξης στο κράτος - μέλος της αποδέκτριας αρχής, κάθε απαίτηση που αποτελεί αντικείμενο αίτησης είσπραξης εξετάζεται ως απαίτηση του κράτους - μέλους της αποδέκτριας αρχής, εκτός εάν οι διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου ορίζουν άλλως. Η αποδέκτρια αρχή ασκεί τις προβλεπόμενες από τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις εξουσίες και διαδικασίες που ισχύουν στο κράτος - μέλος στο οποίο υπάγεται για απαιτήσεις σχετικά με τον ίδιο ή, απουσία ιδίου, παρόμοιο φόρο ή δασμό, πλην των περιπτώσεων για τις οποίες προβλέπεται άλλως στο παρόν Κεφάλαιο. Εάν η αποδέκτρια αρχή θεωρεί ότι δεν επιβάλλονται στο έδαφος της οι ίδιοι ή παρόμοιοι φόροι ή δασμοί, ασκεί τις εξουσίες και τις διαδικασίες που προβλέπονται από τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που ισχύουν στο κράτος - μέλος της για απαιτήσεις σχετικά με το φόρο προσωπικού εισοδήματος, πλην των περιπτώσεων για τις οποίες προβλέπεται άλλως στο παρόν Κεφάλαιο. Το κράτος - μέλος της αποδέκτριας αρχής δεν υποχρεούται να χορηγεί σε απαιτήσεις άλλων κρατών - μελών τις προτιμήσεις που χορηγεί σε παρόμοιες απαιτήσεις στο έδαφος του, εκτός εάν έχει συμφωνηθεί διαφορετική ρύθμιση μεταξύ των οικείων κρατών - μελών ή προβλέπεται στο δίκαιο του κράτους - μέλους της αποδέκτριας αρχής. Εάν ένα κράτος - μέλος χορηγήσει προτιμήσεις σε απαιτήσεις άλλου κράτους - μέλους, δεν μπορεί να αρνηθεί τη χορήγηση των ίδιων προτιμήσεων σε αυτές ή σε παρόμοιες απαιτήσεις άλλων κρατών - μελών υπό τις αυτές προϋποθέσεις. Το κράτος - μέλος της αποδέκτριας αρχής εισπράττει την απαίτηση στο δικό του νόμισμα.»

Με τις διατάξεις της περ. v) της παραγράφου 3 αντικαθίστανται λέξεις στην παράγραφο 2 του άρθρου 307 του ν. 4072/2012, η οποία έχει ως εξής:

«2. Διαφορές σχετικά με τα μέτρα εκτέλεσης τα οποία ελήφθησαν στο κράτος - μέλος της αποδέκτριας αρχής ή σχετικά με την εγκυρότητα της κοινοποίησης της αρμόδιας αρχής του κράτους - μέλους της αποδέκτριας αρχής φέρονται ενώπιον του

αρμόδιου οργάνου του εν λόγω κράτους - μέλους σύμφωνα με τις δικές του νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις.»

Με τις διατάξεις της περ. ν) της παραγράφου 3 αντικαθίστανται λέξεις στην παράγραφο 4 του άρθρου 307 του ν. 4072/2012, η οποία έχει ως εξής:

«4. Μόλις η αποδέκτρια αρχή λάβει τις πληροφορίες, οι οποίες αναφέρονται στην παράγραφο 3, είτε από την αιτούσα αρχή είτε από το ενδιαφερόμενο μέρος, αναστέλλει τη διαδικασία της εκτέλεσης όσον αφορά το αμφισβητούμενο μέρος της απαίτησης, ενώ εκκρεμεί η απόφαση του αρμόδιου στο θέμα αυτό οργάνου, εκτός εάν η αιτούσα αρχή υποβάλει διαφορετικό αίτημα σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου. Κατ' αίτηση της αιτούσας αρχής, ή αν άλλως κριθεί αναγκαίο και με την επιφύλαξη του άρθρου 309 (άρθρου 16 Οδηγίας), η αποδέκτρια αρχή δύναται να λαμβάνει ασφαλιστικά μέτρα προκειμένου να εγγυηθεί την είσπραξη, εφόσον οι νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις που ισχύουν στο κράτος - μέλος στο οποίο έχει την έδρα της επιτρέπουν την ενέργεια αυτή. Η αιτούσα αρχή δύναται, σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και τις διοικητικές πρακτικές που ισχύουν στο κράτος - μέλος όπου έχει την έδρα της, να ζητεί από την αποδέκτρια αρχή να εισπράξει αμφισβητούμενη απαίτηση ή το αμφισβητούμενο μέρος της απαίτησης, εφόσον οι συναφείς νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και οι διοικητικές πρακτικές που ισχύουν στο κράτος - μέλος της αποδέκτριας αρχής το επιτρέπουν. Κάθε τέτοια απαίτηση πρέπει να αιτιολογείται. Εάν η έκβαση της αμφισβήτησης αποβεί ευνοϊκή για τον οφειλέτη, η αιτούσα αρχή υποχρεούται να επιστρέψει κάθε εισπραχθέν ποσό, προσαυξημένο κατά την τυχόν οφειλόμενη αποζημίωση, σύμφωνα με το ισχύον δίκαιο του κράτους - μέλους της αποδέκτριας αρχής. Εάν έχει κινηθεί διαδικασία αμοιβαίας συμφωνίας από τις αρμόδιες αρχές του αιτούντος κράτους - μέλους ή του κράτους - μέλους της αποδέκτριας αρχής, και η έκβαση της διαδικασίας ενδέχεται να επηρεάσει την απαίτηση για την οποία ζητήθηκε συνδρομή, τα μέτρα είσπραξης αναστέλλονται ή διακόπτονται έως ότου λήξει η διαδικασία αυτή, εκτός εάν η διαδικασία αφορά υπόθεση με κατεπείγοντα χαρακτήρα, λόγω απάτης ή αφερεγγυότητας. Σε περίπτωση αναστολής ή διακοπής των μέτρων είσπραξης, εφαρμόζεται το δεύτερο εδάφιο.»

Με τις διατάξεις της περ. vi) της παραγράφου 3 αντικαθίστανται λέξεις στην παράγραφο 1 του άρθρου 313 του ν. 4072/2012, η οποία έχει ως εξής:

«1. Πέραν των ποσών που προβλέπονται στο άρθρο 306 (άρθρο 13 Οδηγίας) παράγραφος 5, η αποδέκτρια αρχή επιδιώκει να εισπράξει από τον οφειλέτη και να παρακρατήσει τα συνδεδεμένα με την είσπραξη έξοδα με τα οποία επιβαρύνθηκε, σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις του κράτους - μέλους της αποδέκτριας αρχής.»

Με τις διατάξεις της περ. iv) της παραγράφου 3 αντικαθίστανται λέξεις στην παράγραφο 1 του άρθρου 315 του ν. 4072/2012, η οποία έχει ως εξής:

«1. Όλες οι αιτήσεις συνδρομής, τα τυποποιημένα έντυπα κοινοποίησης και οι ενιαίοι τίτλοι που επιτρέπουν την εκτέλεση στο κράτος - μέλος της αποδέκτριας αρχής αποστέλλονται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους - μέλους της αποδέκτριας αρχής ή συνοδεύονται από μετάφραση στη γλώσσα αυτή. Το γεγονός ότι ορισμένα τμήματα των εγγράφων αυτών έχουν συνταχθεί σε γλώσσα διαφορετική από την επίσημη γλώσσα ή μία από τις επίσημες

γλώσσες του κράτους - μέλους της αποδέκτριας αρχής, δεν επηρεάζει το κύρος τους ή το κύρος της διαδικασίας, εφόσον η διαφορετική αυτή γλώσσα έχει συμφωνηθεί μεταξύ των οικείων κρατών - μελών.»

Με τις διατάξεις της περ. iv) της παραγράφου 3 αντικαθίστανται λέξεις στην παράγραφο 3 του άρθρου 315 του ν. 4072/2012, η οποία έχει ως εξής:

«3. Όταν η αίτηση συνοδεύεται από έγγραφα πέραν των αναφερόμενων στις παραγράφους 1 και 2, η αποδέκτρια αρχή δύναται, κατά περίπτωση, να απαιτήσει από την αιτούσα αρχή τη μετάφραση των εν λόγω εγγράφων στην επίσημη γλώσσα, ή σε μία επίσημη γλώσσα του κράτους - μέλους της αποδέκτριας αρχής ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα αποφασίσουν διμερώς τα οικεία κράτη - μέλη.»

Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 αντικαθίστανται οι περιπτώσεις α και β του άρθρου 297 του ν. 4072/2012, οι οποίες έχουν ως εξής:

«α) «αιτούσα αρχή»: κεντρικό γραφείο διασύνδεσης, γραφείο διασύνδεσης ή υπηρεσία διασύνδεσης της Ελλάδας ή άλλου κράτους - μέλους της Ε.Ε., η οποία απευθύνει αίτηση συνδρομής για την είσπραξη απαιτήσεων, όπως προβλέπονται στο άρθρο 296 (άρθρο 2 Οδηγίας),»

«β) «αποδέκτρια αρχή»: κεντρικό γραφείο διασύνδεσης, γραφείο διασύνδεσης ή υπηρεσία διασύνδεσης της Ελλάδας ή άλλου κράτους - μέλους της Ε.Ε., η οποία δέχεται αίτηση συνδρομής για την είσπραξη απαιτήσεων,»

Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 αντικαθίστανται λέξεις στην παρ. 3 του άρθρου 298 του ν. 4072/2012 (Α' 86), η οποία έχει ως εξής:

«3. Η παράγραφος 2, σε καμία περίπτωση, δεν θεωρείται ότι επιτρέπει στην αποδέκτρια αρχή ενός κράτους - μέλους να αρνηθεί την παροχή πληροφοριών αποκλειστικά και μόνο επειδή κάτοχος των πληροφοριών αυτών είναι τράπεζα, άλλο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος ή πρόσωπο που ενεργεί υπό την ιδιότητα του πράκτορα ή του διαχειριστή ή επειδή η πληροφορία αφορά ιδιοκτησιακά συμφέροντα προσώπου.»

Με τις διατάξεις της παραγράφου 6 προστίθεται λέξη στην παράγραφο 2 του άρθρου 300 του ν. 4072/2012, η οποία έχει ως εξής:

«2. Εφόσον αυτό είναι εφικτό δυνάμει της ισχύουσας νομοθεσίας του κράτους - μέλους της αποδέκτριας αρχής, η συμφωνία που αναφέρεται στο στοιχείο β' της παραγράφου 1 μπορεί να προβλέπει ότι υπάλληλοι του αιτούντος κράτους - μέλους δύνανται να ανακρίνουν πρόσωπα και να εξετάζουν καταχωρίσεις.»

Με τις διατάξεις της παραγράφου 7 αντικαθίσταται η υποπερίπτωση (ii) της περίπτωσης δ της παραγράφου 1 του άρθρου 301 του ν. 4072/2012, η οποία έχει ως εξής:

«(ii) το γραφείο παροχής περαιτέρω πληροφοριών σχετικά με το κοινοποιημένο έγγραφο σχετικά με τις δυνατότητες αμφισβήτησης της υποχρέωσης καταβολής.»

Με τις διατάξεις της παραγράφου 8 προστίθεται λέξη στην περίπτωση α της παραγράφου 2 του άρθρου 304 του ν. 4072/2012, η οποία έχει ως εξής:

«α) αν είναι πρόδηλο ότι δεν υπάρχουν περιουσιακά στοιχεία προς είσπραξη στο αιτούν κράτος - μέλος ή ότι οι εν λόγω διαδικασίες δεν θα καταλήξουν στην εξόφληση της απαίτησης και η αιτούσα αρχή έχει συγκεκριμένες πληροφορίες που καταδεικνύουν ότι το συγκεκριμένο πρόσωπο διαθέτει περιουσιακά στοιχεία στο κράτος - μέλος της αποδέκτριας αρχής,»

Με τις διατάξεις της παραγράφου 9 αντικαθίσταται λέξη στην υποπερίπτωση (i) της περίπτωσης γ της παραγράφου 1 του άρθρου 305 του ν. 4072/2012, η οποία έχει ως εξής:

«(i) το γραφείο που είναι αρμόδιο για την αποτίμηση της απαίτησης και, εφόσον διαφέρει»

Με τις διατάξεις της παραγράφου 10 αντικαθίστανται λέξεις στην παρ. 1 του άρθρου 306 του ν. 4072/2012, η οποία έχει ως εξής:

«1. Για το σκοπό της είσπραξης στο κράτος - μέλος της αποδέκτριας αρχής, κάθε απαίτηση που αποτελεί αντικείμενο αίτησης είσπραξης εξετάζεται ως απαίτηση του κράτους - μέλους της αποδέκτριας αρχής, εκτός εάν οι διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου ορίζουν άλλως. Η αποδέκτρια αρχή ασκεί τις προβλεπόμενες από τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις εξουσίες και διαδικασίες που ισχύουν στο κράτος - μέλος στο οποίο υπάγεται για απαιτήσεις σχετικά με τον ίδιο ή, απουσία ιδίου, παρόμοιο φόρο ή δασμό, πλην των περιπτώσεων για τις οποίες προβλέπεται άλλως στο παρόν Κεφάλαιο.

Εάν η αποδέκτρια αρχή θεωρεί ότι δεν επιβάλλονται στο έδαφος της οι ίδιοι ή παρόμοιοι φόροι ή δασμοί, ασκεί τις εξουσίες και τις διαδικασίες που προβλέπονται από τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που ισχύουν στο κράτος - μέλος της για απαιτήσεις σχετικά με το φόρο προσωπικού εισοδήματος, πλην των περιπτώσεων για τις οποίες προβλέπεται άλλως στο παρόν Κεφάλαιο.

Το κράτος - μέλος της αποδέκτριας αρχής δεν υποχρεούται να χορηγεί σε απαιτήσεις άλλων κρατών - μελών τις προτιμήσεις που χορηγεί σε παρόμοιες απαιτήσεις στο έδαφος του, εκτός εάν έχει συμφωνηθεί διαφορετική ρύθμιση μεταξύ των οικείων κρατών - μελών ή προβλέπεται στο δίκαιο του κράτους - μέλους της αποδέκτριας αρχής. Εάν ένα κράτος - μέλος χορηγήσει προτιμήσεις σε απαιτήσεις άλλου κράτους - μέλους, δεν μπορεί να αρνηθεί τη χορήγηση των ίδιων προτιμήσεων σε αυτές ή σε παρόμοιες απαιτήσεις άλλων κρατών - μελών υπό τις αυτές προϋποθέσεις.

Το κράτος - μέλος της αποδέκτριας αρχής εισπράττει την απαίτηση στο δικό του νόμισμα.»

Με τις διατάξεις της παραγράφου 11 αντικαθίστανται λέξεις στο προτελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 306 του ν. 4072/2012, το οποίο έχει ως εξής:

«Εάν ένα κράτος - μέλος χορηγήσει προτιμήσεις σε απαιτήσεις άλλου κράτους - μέλους, δεν μπορεί να αρνηθεί τη χορήγηση των ίδιων προτιμήσεων σε αυτές ή σε παρόμοιες απαιτήσεις άλλων κρατών - μελών υπό τις αυτές προϋποθέσεις.»

Με τις διατάξεις της παραγράφου 12 αντικαθίστανται λέξεις στην παρ. 4 του άρθρου 307 του ν. 4072/2012, η οποία έχει ως εξής:

«4. Μόλις η αποδέκτρια αρχή λάβει τις πληροφορίες, οι οποίες αναφέρονται στην παράγραφο 3, είτε από την αιτούσα αρχή είτε από το ενδιαφερόμενο μέρος, αναστέλλει τη διαδικασία της εκτέλεσης όσον αφορά το αμφισβητούμενο μέρος της

απαίτησης, ενώ εκκρεμεί η απόφαση του αρμόδιου στο θέμα αυτό οργάνου, εκτός εάν η αιτούσα αρχή υποβάλει διαφορετικό αίτημα σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.

Κατ' αίτηση της αιτούσας αρχής, ή αν άλλως κριθεί αναγκαίο και με την επιφύλαξη του άρθρου 309 (άρθρου 16 Οδηγίας), η αποδέκτρια αρχή δύναται να λαμβάνει ασφαλιστικά μέτρα προκειμένου να εγγυηθεί την είσπραξη, εφόσον οι νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις που ισχύουν στο κράτος - μέλος στο οποίο έχει την έδρα της επιτρέπουν την ενέργεια αυτή.

Η αιτούσα αρχή δύναται, σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και τις διοικητικές πρακτικές που ισχύουν στο κράτος - μέλος όπου έχει την έδρα της, να ζητεί από την αποδέκτρια αρχή να εισπράξει αμφισβητούμενη απαίτηση ή το αμφισβητούμενο μέρος της απαίτησης, εφόσον οι συναφείς νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και οι διοικητικές πρακτικές που ισχύουν στο κράτος - μέλος της αποδέκτριας αρχής το επιτρέπουν. Κάθε τέτοια απαίτηση πρέπει να αιτιολογείται. Εάν η έκβαση της αμφισβήτησης αποβεί ευνοϊκή για τον οφειλέτη, η αιτούσα αρχή υποχρεούται να επιστρέψει κάθε εισπραχθέν ποσό, προσαυξημένο κατά την τυχόν οφειλόμενη αποζημίωση, σύμφωνα με το ισχύον δίκαιο του κράτους - μέλους της αποδέκτριας αρχής.

Εάν έχει κινηθεί διαδικασία αμοιβαίας συμφωνίας από τις αρμόδιες αρχές του αιτούντος κράτους - μέλους ή του κράτους - μέλους της αποδέκτριας αρχής, και η έκβαση της διαδικασίας ενδέχεται να επηρεάσει την απαίτηση για την οποία ζητήθηκε συνδρομή, τα μέτρα είσπραξης αναστέλλονται ή διακόπτονται έως ότου λήξει η διαδικασία αυτή, εκτός εάν η διαδικασία αφορά υπόθεση με κατεπείγοντα χαρακτηριστικά, λόγω απάτης ή αφερεγγυότητας. Σε περίπτωση αναστολής ή διακοπής των μέτρων είσπραξης, εφαρμόζεται το δεύτερο εδάφιο.»

Με τις διατάξεις της παραγράφου 12 αντικαθίστανται λέξεις στην παρ. 1 του άρθρου 309 του ν. 4072/2012, η οποία έχει ως εξής:

«1. Κατ' αίτηση της αιτούσας αρχής, η αποδέκτρια αρχή λαμβάνει ασφαλιστικά μέτρα, εφόσον αυτό προβλέπεται από το εθνικό της δίκαιο και σύμφωνα με τις διοικητικές της πρακτικές, για να εγγυηθεί την είσπραξη όταν μια απαίτηση ή ο τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση στο αιτούν κράτος - μέλος αμφισβητείται κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης ή εάν η απαίτηση δεν αποτελεί ακόμη αντικείμενο τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεση στο αιτούν κράτος - μέλος, εφόσον τα ασφαλιστικά μέτρα είναι επίσης δυνατά, σε παρεμφερείς καταστάσεις, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και τις διοικητικές πρακτικές του αιτούντος κράτους - μέλους.

Το έγγραφο το οποίο έχει συνταχθεί για να επιτρέψει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων στο αιτούν κράτος - μέλος και αφορά την απαίτηση για την είσπραξη της οποίας ζητείται αμοιβαία συνδρομή, επισυνάπτεται, εφόσον υπάρχει, στην αίτηση ασφαλιστικών μέτρων στο κράτος- μέλος της αποδέκτριας αρχής. Το έγγραφο αυτό δεν υπόκειται σε αναγνώριση, συμπλήρωση ή αντικατάσταση στο κράτος - μέλος της αποδέκτριας αρχής.»

Με τις διατάξεις της παραγράφου 13 αντικαθίστανται λέξεις στο δεύτερο εδάφιο της παρ 2 του άρθρου 312 του ν. 4072/2012 (Α' 86), το οποίο έχει ως εξής:

« Εάν το δίκαιο που ισχύει στο κράτος - μέλος της αποδέκτριας αρχής δεν προβλέπει τη δυνατότητα αναστολής, διακοπής ή παράτασης της προθεσμίας παραγραφής, οι

πράξεις είσπραξης που πραγματοποιούνται από την αποδέκτρια αρχή ή για λογαριασμό της σύμφωνα με την αίτηση συνδρομής και οι οποίες, εάν είχαν πραγματοποιηθεί από την αιτούσα αρχή ή για λογαριασμό της στο κράτος - μέλος της, θα είχαν ως αποτέλεσμα την αναστολή, διακοπή ή παράταση της προθεσμίας παραγραφής κατά το δίκαιο που ισχύει στο κράτος - μέλος της αποδέκτριας αρχής, θεωρούνται, όσον αφορά αυτό το αποτέλεσμα, ότι έχουν πραγματοποιηθεί σε αυτό το τελευταίο κράτος - μέλος.»

Με τις διατάξεις της παραγράφου 14 αντικαθίστανται λέξεις στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 314 του ν. 4072/2012, το οποίο έχει ως εξής:

«1. Οι αιτήσεις δυνάμει του άρθρου 298 (άρθρου 5 Οδηγίας), παράγραφος 1 για παροχή πληροφοριών, οι αιτήσεις κοινοποίησης δυνάμει του άρθρου 301 (άρθρου 8 Οδηγίας), παράγραφος 1, οι αιτήσεις είσπραξης δυνάμει του άρθρου 303 (άρθρου 10 Οδηγίας), παράγραφος 1 ή οι αιτήσεις για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων βάσει του άρθρου 309 (άρθρου 16 Οδηγίας), παράγραφος 1, διαβιβάζονται, με ηλεκτρονικά μέσα, χρησιμοποιώντας ένα τυποποιημένο έντυπο, εκτός αν αυτό δεν μπορεί να γίνει για τεχνικούς λόγους.»

Με τις διατάξεις της παραγράφου 15 αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της παρ 1 του άρθρου 316 του ν. 4072/2012, το οποίο έχει ως εξής:

«Οι εν λόγω πληροφορίες μπορούν να χρησιμοποιούνται για την εφαρμογή της εκτέλεσης ή των μέτρων όσον αφορά τις απαιτήσεις που καλύπτονται από το παρόν Κεφάλαιο. Μπορούν επίσης να χρησιμοποιούνται για την αποτίμηση και την επιβολή υποχρεωτικών εισφορών κοινωνικής ασφάλισης.»

Με τις διατάξεις της παραγράφου 16 αντικαθίσταται λέξη στο πρώτο εδάφιο της παρ 4 του άρθρου 316 του ν. 4072/2012, το οποίο έχει ως εξής:

«Όταν η αιτούσα αρχή ή η αποδέκτρια αρχή θεωρεί ότι οι πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν δυνάμει του παρόντος Κεφαλαίου είναι πιθανόν να φανούν χρήσιμες για τους σκοπούς που αναφέρονται στην παράγραφο 1 σε τρίτο κράτος - μέλος, μπορεί να διαβιβάζει τις εν λόγω πληροφορίες στο τελευταίο αυτό κράτος - μέλος, εφόσον η διαβίβαση τους είναι σύμφωνη με τους κανόνες και τις διαδικασίες που προβλέπονται στο παρόν Κεφάλαιο.»

Άρθρο 20: Το άρθρο 49 του ν. 4370/2016 (Α' 37), που τροποποιείται με το παρόν ΣχΝ, έχει ως εξής:

«1. Το οικονομικό έτος αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου.
2. Το ΤΕΚΕ συντάσσει προϋπολογισμό και απολογισμό και εκπονεί ετήσια έκθεση για τις δραστηριότητές του. Ο προϋπολογισμός συντάσσεται μέχρι τέλος Οκτωβρίου κάθε οικονομικού έτους και μετά την έγκρισή του από το ΔΣ υποβάλλεται στον Υπουργό Οικονομικών, ο δε απολογισμός συντάσσεται μέχρι τέλος Μαρτίου του επομένου οικονομικού έτους. Ο απολογισμός περιλαμβάνει τον ισολογισμό και την ετήσια έκθεση του ΤΕΚΕ και υποβάλλεται για έγκριση στον Υπουργό Οικονομικών μαζί με την έκθεση του ελεγκτή. Ο απολογισμός κοινοποιείται στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής των Ελλήνων, στον Υπουργό Οικονομικών, στην Τράπεζα της Ελλάδος, στην Ελληνική Ένωση Τραπεζών, στην Ένωση Συνεταιριστικών Τραπεζών Ελλάδος και στο ΔΣ. Η ετήσια έκθεση περιλαμβάνει κατάλογο των πιστωτικών ιδρυμάτων ή υποκαταστημάτων που συμμετέχουν στο ΤΕΚΕ. Μέχρι την

31η Μαρτίου εκάστου έτους το ΤΕΚΕ ενημερώνει την ΕΑΤ σχετικά με το ύψος των εγγυημένων καταθέσεων και το ύψος των διαθέσιμων χρηματοδοτικών του μέσων ως έχουν κατά την 31η Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους.

3. Ο έλεγχος της οικονομικής διαχείρισης και των οικονομικών καταστάσεων του ΤΕΚΕ ανατίθεται από το Διοικητικό Συμβούλιο σε έναν ή περισσότερους νόμιμους ελεγκτές ή ελεγκτικά γραφεία ή κοινοπραξίες νομίμων ελεγκτών, που υποβάλλουν σχετική έκθεση προς τα πρόσωπα και τους φορείς που αναφέρονται στην παράγραφο 2.»

Άρθρο 21: Με το άρθρο 21 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το άρθρο 22 του ν.3606/2007 (Α' 195), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 22

Ειδική εκκαθάριση ΑΕΠΕΥ

1. Η ανάκληση της άδειας λειτουργίας της ΑΕΠΕΥ επιφέρει υποχρεωτικά τη λύση της εταιρίας. Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς γνωστοποιεί άμεσα την απόφαση της για την ανάκληση της άδειας λειτουργίας της ΑΕΠΕΥ και το διορισμό Επόπτη της εκκαθάρισης στο Υπουργείο Ανάπτυξης. Περίληψη αυτής της απόφασης υποβάλλεται στις διατυπώσεις δημοσιότητας που προβλέπει το άρθρο 7β του κ.ν. 2190/1920. Μετά τη λύση της εταιρίας ακολουθεί το στάδιο της ειδικής εκκαθάρισης της σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού

Κατά το στάδιο αυτό και μέχρι την έκδοση της προβλεπόμενης από την παράγραφο 9 του άρθρου αυτού απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου, η ΑΕΠΕΥ δεν μπορεί να κηρυχθεί σε πτώχευση. Για το ίδιο χρονικό διάστημα αναστέλλονται και οι ατομικές διώξεις και κάθε αναγκαστική εκτέλεση κατά της ΑΕΠΕΥ.

2. Με απόφασή της η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς διορίζει τον Επόπτη της εκκαθάρισης, ο οποίος, ύστερα από έγκριση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, μπορεί να προσλάβει ως σύμβουλό του φυσικό ή νομικό πρόσωπο εξειδικευμένο σε θέματα λειτουργίας των ΑΕΠΕΥ. Με την ίδια απόφαση, ορίζεται από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς η αμοιβή του Επόπτη και του συμβούλου του, η οποία βαρύνει την ΑΕΠΕΥ και δύνανται επίσης να ρυθμίζονται θέματα της διαδικασίας εκκαθάρισης εν γένει. Εάν, μετά τη θέση ΑΕΠΕΥ στην ειδική εκκαθάριση του άρθρου αυτού, διαπιστωθεί ότι η υπό εκκαθάριση εταιρία στερείται των αναγκαίων πόρων για την πορεία των εργασιών της εκκαθάρισης, το Συνεγγυητικό Κεφάλαιο Εξασφάλισης Επενδυτικών Υπηρεσιών του ν. 2533/1997 (ΦΕΚ 228 Α'), ύστερα από σχετική αιτιολογημένη αίτηση του Επόπτη, καλύπτει τις δαπάνες της αμοιβής του Επόπτη και του εκκαθαριστή, καθώς και τις λοιπές αναγκαίες λειτουργικές δαπάνες της εκκαθάρισης για χρονική περίοδο που δεν μπορεί να υπερβαίνει τους δώδεκα (12) μήνες από την ημερομηνία ανάληψης καθηκόντων του Επόπτη. Η προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου μπορεί να παραταθεί με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς,

σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα εργασιών της ειδικής εκκαθάρισης που συμφωνείται μεταξύ Συνεγγυητικού και Επόπτη.

Ο διορισμός του επόπτη εκκαθάρισης συνεπάγεται αυτοδικαίως την παύση της εξουσίας του διοικητικού Συμβουλίου

3. Ο Επόπτης υποβάλλει, μέσα σε τρεις (3) ημέρες από την επίδοση του διορισμού του, αίτηση διορισμού εκκαθαριστή στο αρμόδιο δικαστήριο. Μέχρι το διορισμό εκκαθαριστή ο Επόπτης ασκεί όλες τις εξουσίες του εκκαθαριστή. Μετά το διορισμό εκκαθαριστή ο Επόπτης παρακολουθεί τις εργασίες της εκκαθάρισης, γνωμοδοτεί, εφόσον το ζητήσει ο εκκαθαριστής σε θέματα της εκκαθάρισης, ενημερώνει γραπτά την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς για την πορεία της εκκαθάρισης τουλάχιστον ανά δίμηνο και όποτε άλλοτε του ζητηθεί και υποβάλλει έκθεση μετά τη λήξη της εκκαθάρισης. Τυχόν ακυρότητα του διορισμού του Επόπτη δεν θίγει το κύρος των πράξεων από του διορισμού του μέχρι την ακύρωση αυτού.

4. Ο κατά την προηγούμενη παράγραφο εκκαθαριστής διορίζεται κατά τη διαδικασία των άρθρων 739 και επόμενα του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Αντίθετες διατάξεις των καταστατικών δεν ισχύουν. Εκκαθαριστής διορίζεται φυσικό ή νομικό πρόσωπο εξειδικευμένο σε θέματα ΑΕΠΕΥ από κατάλογο είκοσι (20) τουλάχιστον προσώπων που καταρτίζεται κατ' έτος από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Το δικαστήριο δικάζει την αίτηση μέσα σε πέντε (5) ημέρες και εκδίδει την απόφασή του το αργότερο μέσα σε πέντε (5) ημέρες από την εκδίκαση της αίτησης. Με την ίδια δικαστική απόφαση ορίζεται και η αμοιβή του εκκαθαριστή η οποία βαρύνει την εταιρία. Αναστολή της ισχύος της απόφασης δεν επιτρέπεται.

4α. Μετά το διορισμό του ο Επόπτης της εκκαθάρισης ζητάει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση με αίτηση του προς τον ειρηνodίκη του τόπου της έδρας της εταιρίας τη σφράγιση των κεντρικών γραφείων και των υποκαταστημάτων της εταιρίας, καθώς και των κάθε είδους περιουσιακών στοιχείων αυτής. Το αργότερο μέσα σε πέντε (5) ημέρες από τη σφράγιση, ο Επόπτης της εκκαθάρισης οφείλει να ζητήσει από τον ειρηνodίκη την αποσφράγιση και την απογραφή της εταιρίας. Μετά την απογραφή τους τα Γραφεία και τα υποκαταστήματα της εταιρίας, καθώς και τα περιουσιακά της στοιχεία παραδίδονται στον επόπτη εκκαθάρισης. Για τη σφράγιση, αποσφράγιση και απογραφή εφαρμόζονται κατά τα λοιπά αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 826-841 Κ.Πολ.Δ.

5. Αμέσως μετά το διορισμό του, ο Επόπτης προβαίνει σε απογραφή και αποχωρίζει από τα λοιπά περιουσιακά στοιχεία της εταιρίας τα περιουσιακά στοιχεία, χρήματα και τίτλους της εταιρίας, καθώς και τα περιουσιακά στοιχεία, χρήματα και τίτλους τρίτων, τα οποία συνδέονται με την παροχή από την εταιρία των επενδυτικών υπηρεσιών του άρθρου 4 του νόμου αυτού και βρίσκονται στην κατοχή της εταιρίας ή έχουν παραδοθεί από αυτές στο Κεντρικό Αποθετήριο Αξιών ή Τράπεζες προς φύλαξή τους. Ο Επόπτης καλεί, μέσα σε δέκα (10) ημέρες από το διορισμό του, τους δικαιούχους κάθε φύσεως απαιτήσεων, με ανακοίνωση, που δημοσιεύεται μία φορά την εβδομάδα, επί τρεις συνεχείς εβδομάδες σε πέντε ημερήσιες, ευρείας κυκλοφορίας,

εφημερίδες από τις οποίες τρεις τουλάχιστον είναι οικονομικές, να του αναγγείλουν τις απαιτήσεις τους με όλα τα δικαιολογητικά τους στοιχεία μέσα σε τρεις (3) μήνες από την τελευταία δημοσίευση. Η παραπάνω ανακοίνωση γνωστοποιείται εγγράφως στον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. της έδρας της εταιρίας.

6. Ειδικά για τις απαιτήσεις που αφορούν την αυτούσια παράδοση χρημάτων ή χρηματοπιστωτικών μέσων, που βρίσκονται στην κατοχή της εταιρίας και συνδέονται με την παροχή από αυτήν επενδυτικών υπηρεσιών του άρθρου 4, ο εκκαθαριστής επαληθεύει τις απαιτήσεις με βάση τις εγγραφές στα βιβλία και στοιχεία της εταιρίας, μέσα σε χρονικό διάστημα τριών (3) μηνών.

7. Μέσα σε χρονικό διάστημα, που δεν μπορεί να υπερβαίνει τους δύο (2) μήνες από την επαλήθευση των απαιτήσεων, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παραπάνω παράγραφο, ο εκκαθαριστής προβαίνει στην αυτούσια παράδοση των χρηματικών ποσών και των χρηματοπιστωτικών μέσων τρίτων που βρίσκονται στην κατοχή της εταιρίας και συνδέονται με την παροχή από αυτές επενδυτικών υπηρεσιών του άρθρου 4. Ειδικότερα, ο εκκαθαριστής ικανοποιεί συμμετρως τους δικαιούχους ανωνύμων τίτλων και χρηματικών ποσών, στην περίπτωση που οι υφιστάμενοι ανώνυμοι τίτλοι και τα χρηματικά ποσά που κατέχει η ΑΕΠΕΥ για λογαριασμό πελατών της δεν επαρκούν για την ικανοποίηση των δικαιούχων ανωνύμων τίτλων ή χρηματικών ποσών αντίστοιχα.

8. Σε χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να υπερβαίνει τις δεκαπέντε (15) ημέρες από την ολοκλήρωση της διαδικασίας απόδοσης περιουσιακών στοιχείων πελατών ΑΕΠΕΥ, κατά τις ρυθμίσεις των παραγράφων 5 έως και 7 του άρθρου αυτού, ο Επόπτης ενημερώνει την Επιτροπή Αποζημιώσεων, που προβλέπεται στην παράγραφο 6 του άρθρου 68 του ν. 2533/1997, για τις υποβληθείσες απαιτήσεις ως προς επενδυτικές υπηρεσίες, που δεν ικανοποιήθηκαν σύμφωνα με τα παραπάνω, προκειμένου αυτή να αποφασίσει, αφού παραλάβει από τον Επόπτη κάθε απαραίτητο στοιχείο από τα βιβλία της εταιρίας, για ποιες από αυτές υπάρχει υποχρέωση του Συνεγγυητικού για καταβολή αποζημίωσης, σύμφωνα με το άρθρο 66 του ν. 2533/1997. Το Συνεγγυητικό, χωρίς να υποχρεούται στην τήρηση οποιασδήποτε πρόσθετης διαδικασίας ή γνωστοποίησης, καταβάλλει αποζημιώσεις στους δικαιούχους, σύμφωνα με το άρθρο 67 του ν. 2533/1997 και ενημερώνει αμελλητί τον Επόπτη για τις σχετικές καταβολές. Ο εκκαθαριστής μειώνει ανάλογα τα ποσά των απαιτήσεων κατά της εταιρίας.

9. Μετά την ικανοποίηση των απαιτήσεων από επενδυτικές υπηρεσίες, σύμφωνα με τα άρθρα 65 έως 67 του ν. 2533/1997, όπως ισχύει, με τη διαδικασία αυτούσιας παράδοσης ή με την καταβολή των αποζημιώσεων από το Συνεγγυητικό, ολοκληρώνεται η ειδική εκκαθάριση του άρθρου αυτού. Η περάτωση της εκκαθάρισης του άρθρου αυτού κηρύσσεται με απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου της έδρας της εταιρίας που δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 739 και επόμενα του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ύστερα από αίτηση του Επόπτη ή κάθε άλλου που έχει έννομο συμφέρον. Με την ίδια απόφαση, το Δικαστήριο διατάσσει τον Επόπτη και τον εκκαθαριστή να συγκαλέσουν γενική συνέλευση των μετόχων της

εταιρείας προκειμένου να αποφασισθεί η εκλογή νέων εκκαθαριστών, σύμφωνα με τις διατάξεις του καταστατικού της εταιρείας και του άρθρου 49 του κ.ν. 2190/ 1920, όπως ισχύει, και ορίζει ως χρόνο περάτωσης της εκκαθάρισης του άρθρου αυτού και λήξης της θητείας Επόπτη και εκκαθαριστή το χρόνο κατά τον οποίο αναλαμβάνουν καθήκοντα οι κατά τα ανωτέρω εκλεγόμενοι εκκαθαριστές. Αν για οποιονδήποτε λόγο δεν καταστεί δυνατή η κατά τα ανωτέρω εκλογή νέων εκκαθαριστών, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 69 του Αστικού Κώδικα. Η σχετική αίτηση υποβάλλεται στο Δικαστήριο από τον Επόπτη. Στην περίπτωση αυτή, η ειδική εκκαθάριση του άρθρου αυτού περατώνεται και η θητεία του Επόπτη και του εκκαθαριστή λήγει από την ανάληψη των καθηκόντων των κατά τα ανωτέρω διορισθέντων από το Δικαστήριο εκκαθαριστών. Η περάτωση της ειδικής εκκαθάρισης του άρθρου αυτού και η λήξη της θητείας του Επόπτη και του εκκαθαριστή γνωστοποιούνται με επιμέλεια του Επόπτη στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, η οποία παύει να ενημερώνεται περαιτέρω για την πορεία της εκκαθάρισης της εταιρείας. Ταυτόχρονα με τη γνωστοποίηση του προηγούμενου εδαφίου, ο Επόπτης και ο εκκαθαριστής υποβάλλουν προς την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς απολογισμό για την εκκαθάριση του άρθρου αυτού. Κατά τα λοιπά η περάτωση των εκκρεμών υποθέσεων

της εταιρείας, συμπεριλαμβανομένης και της ικανοποίησης των απαιτήσεων του Συνεγγυητικού, σύμφωνα με το άρθρο 67 παράγραφος 4 του ν. 2533/1997, όπως ισχύει, των απαιτήσεων από επενδυτικές υπηρεσίες στην έκταση που αυτές δεν ικανοποιήθηκαν κατά τη διαδικασία της αυτούσιας παράδοσης ή λήξης αποζημίωσης από το Συνεγγυητικό, καθώς και κάθε άλλου είδους απαιτήσεων κατά της εταιρείας, συνεχίζεται κατά τις διατάξεις του άρθρου 49 του κ.ν. 2190/1920, όπως ισχύει, από τους εκκαθαριστές.

10. Εάν η εταιρία, μετά την καταβολή των αποζημιώσεων από το Συνεγγυητικό, σύμφωνα με τα άρθρα 65 έως 67 του ν. 2533/1997, στερείται παντελώς περιουσιακών στοιχείων και εξ αυτού του λόγου καθίσταται αδύνατη η πρόοδος της εκκαθάρισης κατά τις διατάξεις του άρθρου 49 του κ.ν. 2190/1920, ο Επόπτης ή οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον μπορεί αντί για την εφαρμογή της παραγράφου 9 να ζητήσει από το Δικαστήριο να βεβαιώσει την παντελή έλλειψη περιουσιακών στοιχείων, να κηρύξει την παύση της εκκαθάρισης και να διατάξει τη διαγραφή της εταιρίας από τα μητρώα των ανωνύμων εταιριών. Η απόφαση του Δικαστηρίου κοινοποιείται στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς με επιμέλεια του Επόπτη.

11. Λύση του νομικού προσώπου ΑΕΠΕΥ, που επέρχεται για οποιονδήποτε λόγο, εκτός από πτώχευση και τους λόγους της παραγράφου 1, γνωστοποιείται αμέσως στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, η οποία μπορεί με απόφασή της, που εκδίδεται μέσα σε δύο (2) μήνες, να θέσει την επιχείρηση σε εκκαθάριση κατά τις διατάξεις του νόμου αυτού. Απαγορεύεται και είναι άκυρη κάθε απαλλοτρίωση περιουσιακών στοιχείων της ΑΕΠΕΥ κατά το χρονικό διάστημα από τη λύση του νομικού προσώπου μέχρι την έκδοση της ως άνω απόφασής της ή τη λήξη της ως άνω προθεσμίας.

12. Ο Επόπτης και ο εκκαθαριστής δεν προσωποκρατούνται ούτε υπέχουν οποιαδήποτε ποινική, αστική ή άλλη ευθύνη έναντι οποιουδήποτε για χρέη της υπό

εκκαθάριση ΑΕΠΕΥ που έχουν γεννηθεί πριν από το διορισμό τους, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους.

15. Με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή τιμωρείται όποιος κατά τη διαδικασία της εκκαθάρισης του παρόντος άρθρου:

α) Παρεμποδίζει με οποιονδήποτε τρόπο τη σφράγιση, αποσφράγιση και την απογραφή της εταιρίας, καθώς και την παράδοση αυτής και των περιουσιακών της στοιχείων στον Επόπτη της εκκαθάρισης.

β) Εξαφανίζει ή αποκρύπτει τα εμπορικά βιβλία ή άλλα στοιχεία της εταιρίας ή παρασιωπά την ύπαρξη εμπορικών βιβλίων ή άλλων στοιχείων αυτής, καταστρέφει ή βλάπτει εμπορικά ή άλλα στοιχεία, η τήρηση των οποίων είναι υποχρεωτική από την κείμενη νομοθεσία, πριν παρέλθει η προθεσμία που πρέπει να τα διατηρήσει ώστε να δυσχεραίνεται η διαπίστωση της κατάστασης της περιουσίας της.

γ) Εξαφανίζει ή παρασιωπά περιουσιακά στοιχεία της εταιρίας ή βλάπτει ή καθιστά αυτά χωρίς άδεια, ελαττώνει την περιουσία της με άλλον τρόπο ή παρασιωπά ή αποκρύπτει τις πραγματικές δικαιοπρακτικές της σχέσεις.

δ) Παριστά ψευδώς ότι η εταιρία είναι οφειλέτης άλλων ή αναγνωρίζει ανύπαρκτα δικαιώματα τρίτων σε βάρος της εταιρίας».

Άρθρο 22: Η παράγραφος 7 του άρθρου 192 του ν. 4389/2016, που τροποποιείται με το παρόν ΣχΝ, έχει ως εξής: «7. Εφόσον οι αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου λαμβάνονται σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του παρόντος νόμου, του Εσωτερικού Κανονισμού και της ισχύουσας νομοθεσίας, λογίζεται ότι είναι σύμφωνες με το σκοπό της Εταιρείας, όπως αυτός προβλέπεται στο άρθρο 185. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου δεν υπέχουν αστική ευθύνη έναντι τρίτων για πράξεις ή παραλείψεις κατά την άσκηση των καθηκόντων τους παρά μόνο για δόλο ή βαρεία αμέλεια. Στο μέτρο που απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου έχει καταστεί αντικείμενο ελέγχου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου είναι δεσμευτική σε κάθε αστικό και ποινικό δικαστήριο αποκλειστικά για τα θέματα που έχουν ελεγχθεί από το Ελεγκτικό Συνέδριο με βάση στοιχεία που έχουν υποβληθεί. Σε κάθε περίπτωση μήνυσης, έγκλησης, καταγγελίας ή αναφοράς για πράξεις ή παραλείψεις των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, επιλαμβάνεται ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου αυτοπροσώπως, ο οποίος, αν κρίνει ότι τα παραπάνω χρήζουν προκαταρκτικής εξέτασης, την εκτελεί αυτοπροσώπως ή την αναθέτει σε έναν εκ των Αντιεισαγγελέων του Αρείου Πάγου.»

Άρθρο 26: Με την προτεινόμενη διάταξη τροποποιείται το άρθρο 21 του α.ν. 1920/1939, που έχει ως εξής:

«1. Επιτρέπεται η παραχώρηση των αιθουσών του Ζαπείου Μεγάρου και των εκτάσεων της Επιτροπής Ολυμπίων και Κληροδοτημάτων σε κρατικές υπηρεσίες και οργανισμούς, σε αναγνωρισμένα σωματεία και συλλόγους, καθώς και σε ιδιωτικούς φορείς, επιχειρήσεις και φυσικά πρόσωπα, για τη διοργάνωση εκθέσεων, πολιτιστικών εκδηλώσεων, εκθέσεων προϊόντων της ελληνικής παραγωγής, συνεδρίων, εορτών, αγορών και άλλων συναφών εκδηλώσεων.

Με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, που εκδίδεται μετά από γνώμη του Δ.Σ. της Επιτροπής Ολυμπίων και Κληροδοτημάτων, καταρτίζεται ο κανονισμός εσωτερικής υπηρεσίας της Ε.Ο.Κ. με τον οποίο προβλέπονται οι όροι και οι προϋποθέσεις παραχώρησης, καθώς και το τιμολόγιο κατά κατηγορία οργανωτών και ρυθμίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής.»